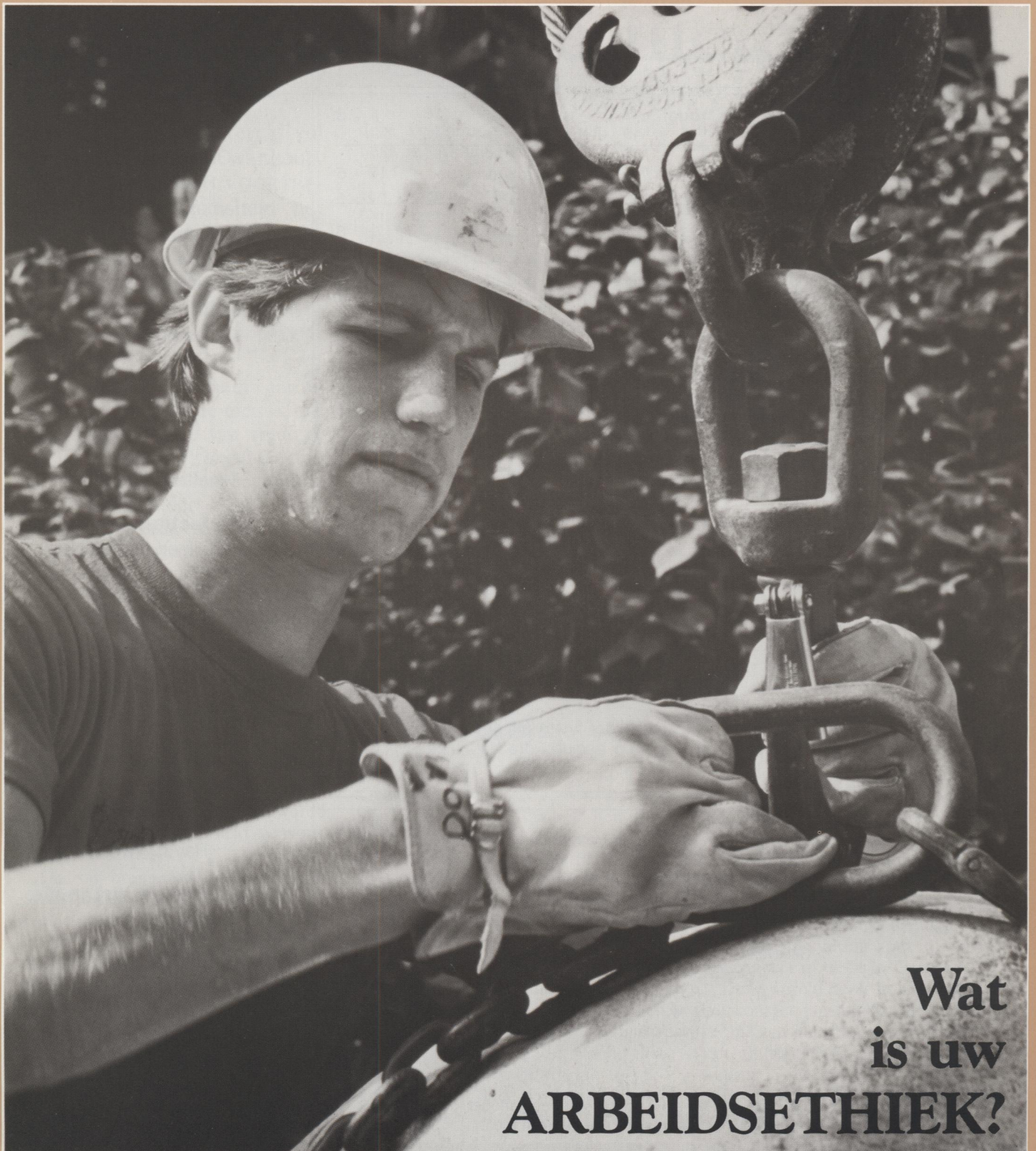

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

Wat
is uw
ARBEIDSETHIEK?

het **GOEDE NIEUWS**
van de wereld van morgen

4e JAARGANG No. 2

OPLAGE WERELDWIJD 40.000

FEBRUARI 1985

Artikelen:

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Wat de wereld nodig heeft is hoop!	3
Arbeidsethiek	5
Uw werk en uw eeuwige leven	6
Ministudie: Gods richtlijn voor succes in uw werk	9
Wanneer een dierbare sterft	11
Waarom velen zeggen: „Ik begrijp de Bijbel niet”	14
De nucleaire puzzel	17
Atoomoorlog: De afloop is anders dan je denkt!	20
Waarom doet God niets tegen oorlog?	21

VOORPAGINA: De arbeidsethiek is zowel voor fysiek als geestelijk welzijn van vitaal belang; zie het artikel dat op pagina 5 begint. Foto Hal Finch.

Het Goede Nieuws wordt gepubliceerd door de Worldwide Church of God, 300 W. Green St., Pasadena, Calif., 91123, V.S. Copyright © 1985 Worldwide Church of God. Alle rechten voorbehouden. Printed in England by Robendene Ltd.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 444
3430 AK Nieuwegein
(Nederland).

Gaarne opgave van adreswijziging zo spoedig mogelijk.
Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Algemeen hoofdredacteur

Herbert W. Armstrong

Eindredacteur

Dexter H. Faulkner

Assistent-Redacteur

Norman L. Shoaf

Vaste medewerkers

Dibar K. Apartian
Jerold Aust
K. Neil Earle
John A. Halford
George M. Kackos
Ronald D. Kelly
James P. Lichtenstein
Graemme J. Marshall
L. Leroy Neff
Bernard W. Schnippert
Richard H. Sedliacik
Clayton D. Steep
Philip Stevens
Earl H. Williams

Illustraties

Greg S. Smith
Minette Collins Smith

Redactie-assistent

Colleen M. Dixon

**UITGEGEVEN DOOR DE
WORLDWIDE CHURCH OF
GOD**

Uitgever

Herbert W. Armstrong

Financieel beleid

Leroy Neff

Directeur uitgeverij

Ray L. Wright

Productie en distributie

Roger G. Lippross

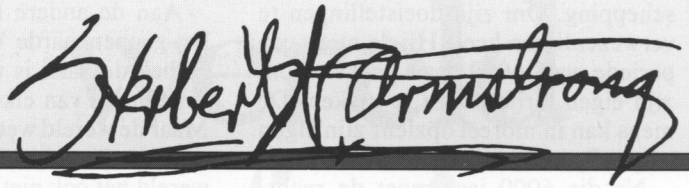
Regionaal directeur

Bram de Bree

Internationale edities

Duits: John B. Karlson
Frans: Dibar Apartian
Nederlands: Bram de Bree
Spaans: Don Walls

PERSOONLIJK VAN

Dit is het goede nieuws!

Uleeft in een wereld vol frustraties en wanhoop, waarin het VOORTBESTAAN van de mensheid het grootste probleem is! In deze veelgeplaagde wereld brengt HET GOEDE NIEUWS VAN DE WERELD VAN MORGEN u hoop, vertrouwen en WAARHEID.

Het is onze opdracht om aan de hele wereld het goede nieuws van de komende wereld van vrede te verkondigen. Deze zal echter niet het resultaat zijn van het beleid van de wereldleiders.

Het streven naar vrede lijkt tegenwoordig de belangrijkste zorg van de regeringen te zijn. Toch weet niemand hoe die vrede kan worden bereikt. Niemand kent de weg naar vrede!

Maar als wij de wereld zouden vertellen over de enige plaats waar men de weg naar vrede kan vinden, zou de wereld niet willen luisteren, want het gaat hier om een bron die door de wereld is verworpen. Men weigert op die plaats naar de juiste weg te zoeken of te luisteren als eruit wordt gelezen. Deze bron spreekt eenvoudig hun taal niet.

Daarom brengen wij de wereld dit goede nieuws in de taal van de wereld. Het tijdschrift DE ECHTE WAARHEID maakt deze waarheid duidelijk, in een taal die de wereld verstaat en accepteert.

HET GOEDE NIEUWS VAN DE WERELD VAN MORGEN is echter bestemd voor de mensen die de enige bron waar deze waarheid gevonden kan worden accepteren — voor de mensen die *verder willen afdalen* in

deze kostbare goudmijn van waarheid, in zijn eigen taal!

Men zou kunnen zeggen dat wij een tweeledige opdracht hebben: 1) Onze eerste en belangrijkste opdracht is om het goede nieuws van de komende wereld van vrede als getuigenis te verkondigen aan de gehele wereld. In de taal van de Bijbel wordt dit „het Evangelie van Jezus Christus” genoemd (het woord *evangelie* betekent ‘goed nieuws’), en dat Evangelie is het Koninkrijk van God.

Het Koninkrijk van God is de komende wereldregering die vrede zal brengen. De leiders van deze wereld, zowel staatslieden als wetenschapsmensen, zeggen dat de enige hoop van de wereld is gelegen in een wereldregering. Dus verkondigen wij het *in hun taal*, niet in de taal van de Bijbel. Ons is opgedragen dit slechts *als getuigenis* te verkondigen. Wij volgen het voorbeeld van Jezus Christus — en dat van Petrus en Paulus — en doen geen pogingen om iemand de godsdienst van Christus op te dringen.

Jezus heeft gezegd dat niemand tot Hem *kan* komen (in geestelijk of religieus opzicht), als hij niet door de Geest van God wordt *getrokken*. Wij zijn mensen. Wij kunnen hen niet aantrekken. Dat is niet onze taak — het is die van God. Jezus heeft nooit gesmeekt: „Wilt u mij alstublieft aanvaarden?” Hij heeft nooit aandrang op iemand uitgeoefend om „verlost te worden”. Ook Petrus en Paulus deden dit niet. Dergelijke dingen behoren tot de moderne protestantse religieuze uitvindingen en praktijken.

Onze opdracht is de wereld het goede nieuws *als getuigenis* te verkondigen. Dit doen wij in de taal van deze wereld. Naast gratis boekjes is

DE ECHTE WAARHEID ons middel tot dit doel.

Maar onze tweede opdracht is „het weiden van de schapen van Jezus Christus”, om het in bijbelse taal te zeggen. De mensen die God door middel van zijn Geest tot Jezus Christus getrokken heeft — die Hij heeft bekeerd — hebben *diepzinniger geestelijk voedsel* nodig. En HET GOEDE NIEUWS is het tijdschrift dat ons met *die* kant van onze opdracht helpt.

De wereldleiders *zoeken* de weg naar vrede. Maar zij zien niets anders dan steeds groter wordende problemen zonder oplossingen. De reden waarom zij geen oplossingen zien, is dat zij willens en wetens hun ogen voor de OORZAKEN sluiten.

Alle slechte dingen hebben een oorzaak. Onze Schepper heeft onzichtbare en onverbiddelijke wetten in werking gesteld om de gewenste vrede, geluk, welvaart en overvloedig welzijn te veroorzaken. Er is *geen andere wijze* om deze veelbegeerde dingen te verkrijgen.

Toch weigert een opstandige mensheid om die weg te volgen. Zij probeert deze zaken te verkrijgen door de tegengestelde weg te volgen. En dat is de weg die naar iedere ongewenste moeilijkheid leidt!

Er is een fundamentele oorzaak voor alle problemen waar deze wereld mee te kampen heeft: het afwijken van de juiste levenswijze van onze Schepper, de levenswijze die wordt uiteengezet in de Tien Geboden.

Deze wereld heeft in het algemeen het contact met en daardoor ook de kennis van haar Schepper — de bron van al het goede dat de mens kan wensen — verloren.

De levende God, onze Schepper, heerst over zijn gehele, onbegrensde

schepping. Om zijn doelstellingen te verwezenlijken heeft Hij de mens een periode van 6000 jaar gegeven om zijn eigen, vrije keuze te maken. De mens kan in moreel opzicht zijn eigen weg volgen — hij kan zelf beslissen.

Na die 6000 jaar moet de rechtstreekse, bovennatuurlijke tussenkomst van de grote Heerser van het universum volgen. Hij zal de wereld 1000 jaar lang zijn wetten opleggen. Zelfs de gezindheid die de mensheid als een magneet naar valse waarden trok zal een wijziging ondergaan! De wereld van morgen zal daardoor een wereld zijn van vrede, welvaart, geluk en overvloedig welzijn!

Het is onze opdracht om aan de gehele wereld het goede nieuws te verkondigen van het Koninkrijk van God en zijn geschenk van eeuwig leven, en om de weg voor te bereiden op de komst van de verheerlijkte Messias. Hij zal *zeer spoedig* naar de aarde komen met bovennatuurlijke MACHT en GLORIE! Hij komt om over alle volken te regeren — om een wereldregering in werking te stellen!

De staatslieden en wetenschapsmensen van deze wereld zijn van mening dat een wereldregering de enige hoop op wereldvrede biedt. De mens kan dit nooit bereiken. Jezus Christus zal komen om met absolute, bovennatuurlijke macht en kracht te regeren! Hij komt om de mens, hoe vreemd het ook klinkt, *te dwingen* tot vrede, geluk en overvloedig welzijn, aangezien de mens de levenswijze die dit teweeg zal brengen niet uit vrije wil wil volgen!

Het is onze opdracht om dit goede nieuws aan de wereld te verkondigen.

Maar wij zullen de belangstelling van de wereld niet wekken als wij religieuze of bijbelse taal gebruiken.

Wij moeten realistisch zijn. De wereld staat over het algemeen van nature vijandig tegenover de boodschap van God — wanneer die in religieus klinkende taal wordt verkondigd. God verklaarde dit door de apostel Paulus, die schreef: „Daarom dat de gezindheid van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet” (Rom. 8:7).

Als wij de wereld in bijbelse taal toespreken, wil de wereld niet luisteren!

Aan de andere kant *weten wij* dat het geopenbaarde Woord van God, de Bijbel, de basis is van alle kennis, het fundament van elke goede opvoeding! Maar de wereld weet dat niet. En als zij weet dat iets uit de Bijbel komt, wil de wereld het ook niet accepteren.

In feite — en het is goed om hier eens bij stil te staan — is de Bijbel de basis van juist onderwijs. De wereld wil dit echter niet in de Bijbel zoeken. En als u in bijbelse taal spreekt, wil de wereld het ook niet horen of accepteren!

Om de wereld te bereiken, moeten wij dus de taal van de wereld spreken!

Wat *is* nu precies behoud? Het is HET DOEL waarvoor wij op deze aarde zijn geplaatst. Tot de wereld sprekend gebruiken wij dus niet het woord ‘behoud’. Wij spreken over het feit dat een van de basiselementen van alle kennis bestaat uit het bewustzijn van de betekenis en het doel van het leven. Naar deze manier van spreken luistert de wereld wel.

Om de aandacht van de wereld te trekken — om de waarheid van God, het Evangelie van Jezus Christus, tot de miljoenen mensen in deze wereld te laten doordringen — moeten wij de taal van de wereld spreken! En niet de geestelijk klinkende taal van de Bijbel.

Dit doen wij in DE ECHTE WAARHEID en andere literatuur, net als de apostel Paulus. Hij gaf ons het voorbeeld. Wij spreken tot onbekeerde, niet-gelovige mensen in een taal die niet-religieus is.

Paulus zei: „Voor allen ben ik alles geweest, om in elk geval enigen te redden.” Hij verklaarde: „Ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om Joden te winnen.” *Hij gebruikte hun taal!* „Hun, die onder de wet staan, als onder de wet . . . om hen, die onder de wet staan, te winnen; hun, die zonder wet zijn, ben ik geworden als zonder wet . . . Ik ben voor de zwakken zwak geworden, om de zwakken te winnen . . . Alles doe ik ter wille van het evangelie” (1 Kor. 9:20-23).

Heeft u er ooit bij stilgestaan waarom wij het moedertijdschrift DE ECHTE WAARHEID hebben genoemd? Jezus zei: „Uw woord is de waarheid.” Het Woord van God — de Bijbel — is waarheid. Het tijdschrift DE ECHTE WAARHEID maakt de waarheid van de Bijbel duidelijk!

Maar hoe kan men dat doen in een wereld die jegens de Bijbel een vooroordeel koestert, een wereld waarin het zinnelijke denken vijandig staat tegenover God, waarin het denken is bevooroordeeld tegen alles wat men herkent als uit de Bijbel afkomstig?

Realiseert u zich dat het moderne onderwijs als geheel — vooral op het peil van universiteiten en hogescholen — de Bijbel letterlijk verworpen heeft? Men heeft de evolutietheorie geaccepteerd. Deze theorie is hun uitgangspunt geworden, de premisse van waaruit men elke kennis benadert.

Neem bijvoorbeeld de geschiedenisboeken. Daarin vindt u niets over de historische schepping van Adam en Eva of over de aanwezigheid van Satan in de hof van Eden. U vindt er niets over een man die Noach heette en een zondvloed die de hele aarde overspoelde. In de algemeen aanvaarde geschiedenisboeken vindt u niets over de Israëlieten in Egypte of de legers van Farao die in de Rode Zee verdronken.

De moderne geschiedkundige hypothese is dat elke gebeurtenis die in de Bijbel is opgetekend, nooit echt heeft plaatsgevonden, want de moderne wetenschap heeft de Bijbel als bron van historische waarheid *in diskrediet* gebracht.

God wist dat dit zou gebeuren. Door de apostel Paulus zegt God: „Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen [redeneringen] zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs [intellectueel, wetenschappelijk, geleerd] te zijn, ZIJN ZIJ DWAAS GEWORDEN . . . En daar zij het verwerpelijke achtten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt” (Rom. 1:21-22, 28).

Merk op dat zij God niet *in hun kennis* wilden opnemen! God komt niet voor in de kennis die zij verspreiden, en de Bijbel, Gods openbaring van de waarheid, evenmin.

Hoe kunnen wij de boodschap van het Evangelie van Jezus Christus dan door die barrière van vooroordelen heen tot het bewustzijn van de mensen laten doordringen?

(Zie verder pagina 22)

Wat de wereld nodig heeft is HOOP!

Hoewel het vaak te weinig aandacht krijgt in het leven van menige christen, is hoop een groot, geestelijk geschenk dat zijn werk doet in allen die in Gods toekomstige Koninkrijk zullen zijn.

James P. Lichtenstein

In de Bijbel wordt gesproken van drie belangrijke vruchten van Gods heilige Geest: geloof, hoop en liefde (1 Kor. 13:13). De meeste christenen begrijpen dat liefde, die de grootste van deze geschenken genoemd wordt, en geloof van essentieel belang zijn voor behoud.

Maar hoe zit het met hoop? Wat is hoop eigenlijk?

Op één lijn met liefde en geloof geldt hoop als een van de belangrijkste geestelijke geschenken, dat door elk lid van Gods volk nagestreefd en beoefend moet worden.

Wat is hoop?

Laten wij eerst eens bekijken wat hoop *niet* is. Het is geen afgezwakte vorm van geloof.

In het dagelijkse taalgebruik gebruiken de mensen vaak het woord 'hopen' als zij *wensen* bedoelen. „Laten wij hopen dat het allemaal goed komt” betekent meestal dat de spreker bang is dat dit niet zal gebeuren! Hopen is niet hetzelfde als wensen. Hoop is vol vertrouwen, krachtig en vrijmoedig. Hoop kent geen angst. Hoop verdrijft angst en twijfel.

Hopen betekent met vertrouwen uitzien naar vervulling, verlangend verwachten. Het griekse woord in het Nieuwe Testament dat vertaald is met 'hoop' heeft deze betekenis.

De ware christelijke hoop heeft niets zwaks. Zij is een positief, vast vertrouwend uitzien naar de toekomst. Hoop laat het denken van de mens uitstijgen boven de directe beproevingen en problemen van het heden. Hoop ziet dat Gods plan zijn beslag krijgt: dat God zijn karakter in ons ontwikkelt en ons zo volwassen maakt voor het eeuwige leven.

Een christen die vervuld is van hoop, is ijverig en doelbewust en bezielt met geestelijke energie om te blijven overwinnen en te groeien, ongeacht de negatieve factoren en invloeden die hem willen ontmoedigen op zijn weg naar Gods Koninkrijk. Paulus ging zelfs zo ver te zeggen: „Want in die hoop zijn wij behouden” (Rom. 8:24)!

De strijd van de christen

Iedere christen levert een levenslange strijd. Paulus beschreef zijn eigen strijd toen hij schreef: „Want naar de inwendige mens verlustig ik mij in de wet Gods, maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand

en mij tot krijgsgevangene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is. Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?” (Rom. 7:22-24.)

Paulus gaf hier uiting aan de gedachten van een oprecht bekeerde christen die er door zijn eigen, persoonlijke falen niet in slaagt het doel van de geestelijke volmaaktheid die in Jezus Christus is, te bereiken.

„Want ik weet, dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers, het wensens is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet” (vers 18). De gedachte aan de zonde is afstotelijk, maar de kracht die zij op ons vlees uitoefent is sterk.

Alle christenen kunnen de woorden van Paulus beamen: „Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde” (vers 14).

Deze strijd tegen de zonde zal ons hele leven voortduren. De zonde is onze doodsvijand. Aan het einde van zijn lange leven en predikambt onderwees de apostel Johannes: „Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet” (1 Joh. 1:8).

Geen enkele christen, uitgezonderd Jezus Christus, Gods eigen Zoon in het

vlees, heeft de zonde ooit volledig overwonnen. Wat onderscheidt dan de christen die bezig is zich te kwalificeren voor het eeuwige leven van de mensen die dat niet doen?

Het grote verschil: hoop

God bracht Paulus ertoe de problemen te beschrijven die alle christenen gemeen hebben. Hij inspireerde Paulus tevens de uitweg te openbaren. Ons karakter moet een verandering ondergaan door de kracht van Gods heilige Geest.

Een christen moet zich volledig van zijn vroegere zonden bekeren, zich aan God onderwerpen, in water gedoopt worden en door de handoplegging van een van Gods ware dienaren de heilige Geest ontvangen.

Eenmaal verwekt door de Geest van God begint de christen een leven dat gewijd is aan groeien en overwinnen, aan het ontwikkelen van Gods karakter. Hierin ligt onze hoop voor de toekomst. Paulus zegt ons: „Want indien gij naar het vlees leeft, zult gij sterven; maar indien gij door de Geest de werkingen des lichaams doodt, zult gij leven” (Rom. 8:13). Dit is Gods belofte aan ons!

God de Vader plaatst zijn heilige Geest in iedere gelovige die zich bekeert om hem macht te geven over de zonde, zodat Hij zijn eigen karakter in ons kan ontwikkelen. Jezus Christus, onze Verlosser, onderging voor onze zonden de doodstraf, opdat wij in Gods Gezin geboren kunnen worden en bij zijn tweede komst het eeuwijdurende leven kunnen ontvangen (Rom. 6:23).

Dit is het eigenlijke doel van ons leven en de basis van onze hoop voor de toekomst! „Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods” (Rom. 8:14). Er is nog geen enkele christen in Gods Gezin geboren, maar de christen is een erfgenaam, iemand die de belofte zal beërven. Ware christenen zijn eerstelingen en zullen geboren worden als Jezus Christus terugkeert.

Hopeloosheid en angst

Wat is er van uw kant voor nodig om deel uit te kunnen maken van de glorieuze toekomst die God voor de mensheid in petto heeft? Dat is meer dan iets anders het diepe besef dat het Gods vurige wens en doel is dat *u* aan zijn Koninkrijk deelhebt!

Vele mensen van het volk van God wanhopen ooit het eeuwige leven te zullen ontvangen, hoewel zij weten dat Gods Koninkrijk op aarde gevestigd zal worden en ernaar verlangen hiervan deel uit te maken. Zij worden overmand door angst en gebrek aan zelfvertrouwen.

Deze instelling komt van Satan en zijn demonen; zij weten dat het Koninkrijk op komst is en hebben geen hoop meer. Voor hen zal de terugkeer van Jezus Christus de tijd zijn waarin zij veroordeeld zullen worden voor de zonde van hun opstandigheid. Jakobus schrijft: „Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wèl, maar dat geloven de boze geesten [demonen] ook en zij sidderen” (Jak. 2:19).

De natuur van Satan en de demonen staat vast. Zolang zij leven, zullen zij niet veranderen en zich aan de leiding van God onderwerpen. Zij zijn aartsvijanden en opstandelingen. Maar de mens, die door zwakheid of onwetendheid in het net van de zonde verstrikt is geraakt, heeft wel hoop.

Sommige onder de mensen die op de dag van Pinksteren naar de prediking van Petrus luisterden, hadden slechts enkele weken daarvoor geroepen om de dood van Jezus Christus, de Verlosser van de mensheid. Toen zij overtuigd waren van hun zonde, riepen zij uit: „Wat moeten wij doen, mannen broeders?” (Hand. 2:37.) Zij waren bang en hadden alle hoop verloren. Toen predikte Petrus hoop door bekering en de genade van God (vers 38-40).

God heeft elke mens geschapen om zich voor zijn Gezin te kwalificeren (1 Tim. 2:4). Als iemand door Gods roeping deze gelegenheid aangeboden krijgt, maar vervolgens faalt ernaar te handelen, wordt hij als de man in de gelijkenis van de talenten, die weigerde het ene talent dat hem gegeven was, te gebruiken. In een poging om zijn falen te rechtvaardigen, antwoordde hij: „En ik was bevreesd” (Matth. 25:25). Hij had geen vertrouwen in de toekomst, geen visie. Hij liet het erbij zitten.

De apostel Paulus was niet bang, welke hindernissen er ook op zijn weg lagen. Hij begreep dat het Gods wil was dat hij deel zou hebben aan het Koninkrijk, en dat doel hield hij altijd voor ogen: „Wat zullen wij dan van deze dingen zeggen? Als God vóór ons

is, wie zal tegen ons zijn? Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” (Rom. 8:31-32.)

Bijna 6000 jaar lang hebben God de Vader en Jezus Christus de zonden en rebellie van de mens tegen Gods heerschappij en levenswijze verdragen. De aarde zal nu spoedig worden bevrijd. Zo wordt in Romeinen 8:21 voorspeld: „Omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods.”

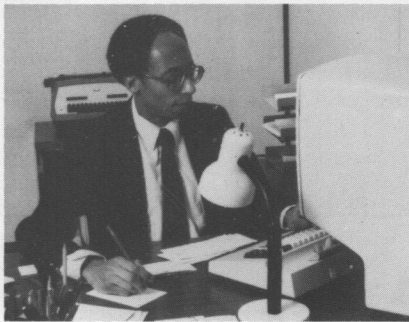
Paulus beëindigt het krachtig geschreven Romeinen 8, dat men „het hoofdstuk van hoop” zou kunnen noemen, met de volgende woorden: „Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 8:38-39).

Hoe kan hoop groeien?

Net als alle andere vruchten van de heilige Geest is hoop een geschenk van God dat onmiddellijk groter wordt als een christen zijn leven aan God wijdt. Door een leven van gebed, voortdurende bestudering van Gods Woord en door de blik onveranderlijk op het doel van Gods Koninkrijk te richten, zal hoop groeien.

De apostel Johannes beschrijft hoe de kennis van onze toekomst ons zou moeten inspireren te overwinnen: „Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is” (1 Joh. 3:2-3).

De tijd van de terugkeer van Jezus Christus komt naderbij, en de gelijkenis van de talenten zal vervuld worden. Mogen wij allen onze blik vast gericht houden op het Koninkrijk en ons bevinden onder de mensen tegen wie God zegt: „Wèl gedaan, gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen; ga in tot het feest van uw heer” (Matth. 25:21). □

ARBEIDSETHIEK

Naarmate de concurrentie voor de beschikbare arbeidsplaatsen groter wordt, zal uw baan steeds meer afhankelijk worden van uw gewoonten. Lees hier waarom arbeidsethiek zo'n belangrijke hoedanigheid is.

Victor Kubik

Voor velen zijn arbeidstijdverkorting en langdurige werkloosheid werkelijkheid geworden!

Ook als u een vaste baan heeft zult u er goed aan doen u serieus af te vragen of uw baan wel zoveel zekerheid biedt.

Kunt u zich in deze onzekere tijden aantrekkelijk maken voor een werkgever of uw kansen verbeteren om uw baan te behouden?

Het antwoord is: zeer zeker!

Maar met de steeds groter wordende concurrentie hangt uw baan steeds meer af van uw instelling ten opzichte van uw werk.

De Bijbel heeft veel te zeggen over arbeidsethiek. De apostel Paulus

hield de christenen voor: „Wil iemand niet werken, dan zal hij ook niet eten” (2 Thess. 3:10).

Hij vervolgde met krachtige woorden voor degenen die niet wilden werken: „Want wij horen, dat sommigen onder u ongeregeld wandelen, niet werkende, maar ijdele dingen doende. Doch de zodanigen bevelen en vermanen wij door onzen Heere Jezus Christus, dat zij met stilheid werkende, hun eigen brood eten” (vers 11 en 12; *Statenvert.*).

En als zij niet wilden luisteren? „Als iemand niet luistert naar wat wij door onze brief zeggen, tekent hem en gaat niet met hem om, opdat hij beschaamd worde” (vers 14).

„Ga tot de mier”

Het boek Spreuken geeft een goe-

de illustratie van arbeidsethiek:

„Ga tot de mier, gij luiaard, zie haar wegen en word wijs” (Spr. 6:6).

Wat kunnen wij van de mier leren? „Hoewel zij geen aanvoerder heeft, noch leidsman, noch heerser, bereidt zij in de zomer haar brood, verzamelt zij in de oogst haar spijs” (vers 7-8).

De mier werkt zonder toezicht. Zij doet het uit zichzelf. Instinctief bezit zij ijver, motivatie en verlangen om te werken.

De mens behoort deze gewoonten over te nemen.

Het boek Spreuken bevat vele aansporingen om ijverig te zijn en waarschuwingen tegen luiheid. De bestudering van de betreffende passages in Spreuken vormt een zeer goed uit-

gangspunt voor iemand die zijn werkgewoonten wil verbeteren.

Wat werkgevers graag zien

Onderzoekingen tonen aan dat slechts 10 procent van alle ontslagen werknemers hun baan verliest omdat zij niet in staat zijn de vereiste werkzaamheden uit te voeren. De rest wordt ontslagen wegens slechte werkgewoonten en persoonlijkheidsproblemen.

Bij de voorbereidingen voor dit artikel heb ik verscheidene werkgevers geïnterviewd en hun gevraagd welke werkgewoonten zij wel en niet graag zien.

Bovenaan de lijst goede eigenschappen stonden betrouwbaarheid, verantwoordelijkheidsgevoel, enthousiasme en belangstelling voor het werk. De baas ziet graag mensen die

loyaal zijn en zich inzetten voor het bedrijf.

Toen zij deze eigenschappen beschreven, noemden zij nog andere, ermee samenhangende hoedanigheden die vaak bepalend zijn voor de vraag wie er bij personeelsinkrimpingen in dienst blijft. De meeste werkgevers weten welke mensen slechte werkgewoonten hebben en dus de eersten zullen zijn die ontslagen worden; sommigen houden hier zelfs een lijst van bij.

Werkgevers hebben de meeste waardering voor die werknemer die inzicht heeft in wat hij doet. Een dergelijke werknemer weet dat hij betaald wordt om zijn werkgever te helpen een bepaald karwei gedaan te krijgen en straalt een positieve instelling uit. Hij staat achter zijn baas.

Werkgevers houden van de werk-

nemer die vol toewijding zijn uiterste best doet en zich aangaande zijn werk op de hoogte houdt. Dit hoeft niet de werknemer met de meeste ervaring te zijn, maar iemand die met zijn werk meegroeit en zo grote waarde voor het bedrijf heeft.

Een bedrijfsleider zei over de mensen die bij hem werken: „Ik heb werknemers met tien jaar ervaring en ik heb mensen die hun ervaring van het eerste jaar tien keer herhalen!”

De werkgevers zijn het erover eens dat in deze tijd van snel veranderende technologie de werknemer die zich het beste aanpast — zich snel nieuwe werkwijzen eigen maakt en zich snel en bereidwillig aanpast aan nieuwe machines als computers — het meest zeker is van zijn baan.

Leren en groeien in kennis is een principe dat in de Bijbel onderwezen

Uw werk en uw eeuwige leven

Henry Sturcke

De meeste mensen zijn verbijsterd wanneer zij beginnen te begrijpen wat de Bijbel zegt over het potentieel van de mens en over Gods doel.

In tegenstelling tot wat ons over een hemelse eeuwigheid van comfortabel nietsdoen misschien is geleerd, ontdekken wij dat het Gods doel is om aan de mens leiderschap toe te vertrouwen. Wij zijn bestemd voor een veel hogere verantwoordelijkheid dan waarmee wij in ons leven ooit in aanraking zijn gekomen, laat staan gedragen hebben.

Uit de gelijkenissen van de ponden en de talenten (Lukas 19:11-27; Matth. 25:14-30) leren wij, dat wij in verschillende mate in Gods Koninkrijk zullen worden beloond, en wel op basis van wat wij doen met wat ons in dit leven is gegeven.

En er zijn maar weinig dingen in ons leven die zoveel tijd in beslag nemen als ons werk.

Het is daarom moeilijk te begrijpen hoe God ons op dit moment kan voorbereiden op hoge leidinggevende functies. Heeft u nooit eens gedacht aan het werk dat u doet en zich afgevraagd: „Waarom zou God een huisschilder (winkelier, bak-

ker, huisvrouw) vragen deel van zijn Koninkrijk uit te maken?”

God zegt ons dat wij over naties zullen regeren (Openb. 2:26). Moeten wij daarom ons huidige beroep of vak niet verwisselen voor een leidinggevende functie? Jezus Christus spreekt erover om het bestuur van steden in onze handen te leggen (Lukas 19:17, 19). Moeten wij dan niet proberen ervaring op te doen met stadsbestuur?

Wat is precies het verband tussen ons huidige werk en ons werk in Gods Koninkrijk?

Vakkundigheid versus gewoonte

Om enig begrip in deze zaak te verkrijgen, nemen wij het voorbeeld van een technisch tekenaar. Denk eens aan alle technische vakkundigheid die hij voor zijn werk nodig heeft, zoals inzicht in proporties en schaalverhoudingen, het vermogen zich een driedimensionale vorm voor te stellen en die in tweedimensionale tekeningen weer te geven, de kennis van ontwerpprincipes en juiste tekentechnieken.

Hoe kunnen deze vaardigheden nu een voorbereiding vormen op een hoge func-

tie, waarin hij naties moet regeren, moet rechtspreken en uitkomst moet bieden bij problemen?

Laten wij eens naar een paar minder technische aspecten van het werk van een tekenaar kijken. Hoe springt hij om met de hoeveelheid werk en tijd? Heeft hij zijn projecten op het vastgestelde tijdstip klaar? Probeert hij aan de wensen van zijn cliënten tegemoet te komen?

Kan hij werken met de mensen die aan de hand van zijn tekeningen de gebouwen moeten neerzetten? Is hij een loyale werknemer voor zijn baas? Is hij gemotiveerd, ijverig en oplettend?

Als wij zijn werk op deze manier analyseren, zien wij dat veel van wat een tekenaar nu leert een uitstekende voorbereiding vormt op zijn leven als toekomstige God en heerser.

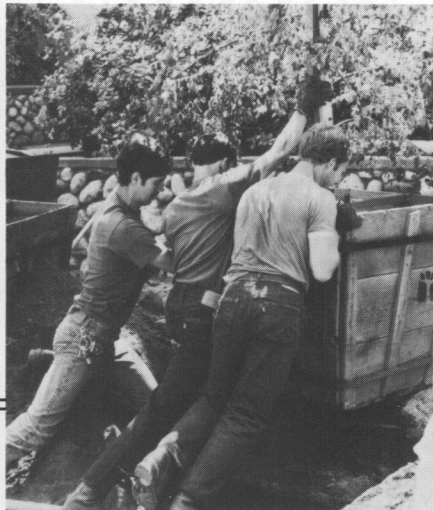
Uw werkgewoonten of uw vermogen goede menselijke relaties te onderhouden vormen een deel van uw karakter. Ze laten niet alleen zien hoe u uw huidige werk doet, maar ook hoe u in de toekomst zult werken met uw verantwoordelijkheden in Gods Koninkrijk.

Laten wij dit goed begrijpen: het vermogen een computerprogramma te

wordt (2 Petr. 3:18).

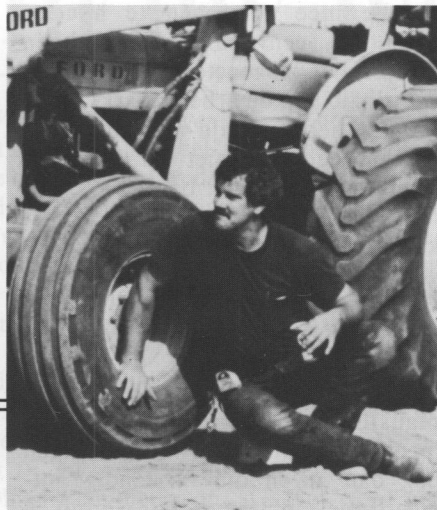
Een andere gewoonte die werkgevers wenselijk achten is de bereidheid om door te gaan tot het werk klaar is en alle mogelijke moeite te doen om het op tijd klaar te krijgen.

Dit is ook de werkwijze van Jezus

Christus: „Mijn spijze is de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen” (Joh. 4:34).

Paulus zei over God de Vader: „Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk

schrijven is gebaseerd op technische vakkundigheid, maar het vermogen expliciete, gedetailleerde instructies uit te voeren is een werkgewoonte.

Het vermogen met een kettingzaag te werken is een technische vaardigheid, maar het vermogen lange tijd achtereen zonder toezicht te werken is een werkgewoonte.

Omdat ze deel uitmaken van ons karakter, zijn onze werkgewoonten voor God van het hoogste belang. En ze zijn eveneens belangrijk voor onze huidige werkgever.

Personeelconsulenten leggen er de nadruk op dat uw vakkundigheid zal bepalen of u voor een bepaalde baan aangenomen wordt, maar dat het voornamelijk van uw werkgewoonten afhangt of u die baan in de toekomst houdt of verliest.

Er bestaat nog een belangrijk verschil tussen technische vakkundigheid en werkgewoonten. Technische vaardigheid kan worden opgedaan door praktijkervaring, stageperiodes, cursussen, in een werkplaats of door privé-studie. Werkgewoonten zijn, als onderdeel van ons karakter, medebepalend voor wie en wat wij zijn.

De basis van goede werkgewoonten

Kunnen uw werkgewoonten ook wel een oprisser gebruiken? Om ze te verbeteren, moet u de Bijbel bestuderen. Dit boek, de basis van alle kennis, geeft overvloedige informatie over goede werkgewoonten. In Kolossenzen 3:22 wordt ons gezegd onze chef of baas in alles te gehoorzamen. Een van de eigenschappen waarop God ons zal

beoordelen is of wij op ons werk instructies kunnen uitvoeren.

Het vervolg van dit vers luidt: „Niet als mensenbehagers om hen naar de ogen te zien, maar met eenvoud des harten in de vreze des Heren.” Wij hebben allemaal wel mensen gezien die snel kwaliteitswerk kunnen leveren — maar alleen als de baas of de opzichter staat te kijken of wanneer er een promotie of salarisverhoging op het spel staat. Zijn wij ook van dat slag?

Vers 23 geeft de toevoeging: „Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen.” Wij behoren ons niet door de tekortkomingen van onze baas te laten afleiden van de ware betekenis van dit vers: dat Jezus Christus onze ware baas is en altijd zal zijn. God weet dat wij als leden van zijn Gezin niet anders zullen werken dan nu. Een oplettende, energieke instelling is een werkgewoonte die wij in ieder beroep kunnen gebruiken.

Zijn goede werkgewoonten alleen belangrijk voor mensen met een baan buitenshuis? Hoe staat het met de huisvrouw?

Spreuken 31 geeft een beschrijving van de deugdzame vrouw. Hierin wordt ons veel verteld over haar werkgewoonten. Een dergelijke vrouw is betrouwbaar, arbeidzaam, vrijgevig, meevoelend en verstandig. Er wordt ons niet verteld hoe zij de was doet — dat is een vaardigheid die in de loop der eeuwen verandert. Maar de hier genoemde werkgewoonten vormen een waardevol voorbeeld om na te streven.

is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten” (Filipp. 1:6).

Bedenk dat als u op uw werk deze instelling van ijver en trouwe volharding heeft, u zich bijna onmisbaar kunt maken. U zou uw baan alleen in zeer ernstige omstandigheden kunnen verliezen.

Iedere werkgever die ik ondervroeg, zei dat, als hij van twee werknemers er één moest ontslaan, hij liever degene met meer ervaring ontsloeg dan degene met een goede werkinstelling.

Werkgevers vinden het ook belangrijk dat een werknemer goed met zijn collega's samenwerkt en goed met hen kan opschieten. Zij hebben waardering voor mensen die op het goede moment en op de juiste plaats waardevolle suggesties doen, en die zich aan de regels houden. Tenslotte

Huisvrouwen kunnen hun taak analyseren in het licht van de werkgewoonten waarin zij moeten uitblinken. Ik ken geen enkel huishouden waarin alles iedere week als door tovenarij in orde komt. Het regelen van een huishouden vereist vooruitdenken, organisatie, doorzettingsvermogen en flexibiliteit.

Werk zoeken

En als u op dit moment werkloos bent? Maakt dat het onmogelijk om u te kwalificeren voor een beloning? Absoluut niet. U heeft het zich misschien niet gerealiseerd, maar als u werkloos bent, heeft u een volledige baan: werk zoeken!

Om in de slechte arbeidsmarkt van deze tijd een baan te vinden, is fantasie, vindingrijkheid en vooral voortdurende inspanning nodig — met andere woorden, dezelfde eigenschappen die noodzakelijk zijn om goed te functioneren als u eenmaal een baan heeft.

God bekijkt nauwkeurig hoe wij op ons werk functioneren. Het is een beslissende aanwijzing voor hoe wij in de eeuwigheid zullen functioneren.

Slechts weinig mensen hebben de gelegenheid die koning David van Israël had — om zich voor te bereiden op zijn positie in Gods Koninkrijk door in dit leven hetzelfde werk te doen. Maar denk aan de grote beloning van de man die over weinig getrouw is geweest (Lukas 19:17).

Iedere werkdag tonen wij God hoe wij met de verantwoordelijkheden zullen omgaan die Hij ons misschien in zijn Koninkrijk zal geven. Wat ons werk, ons beroep of onze bezigheid ook is, laten wij zodanig werken dat wij ons kwalificeren voor een rijke beloning! □

noemden de werkgevers nog een verzorgd uiterlijk en passende, schone kleding als veelzeggende aanwijzingen voor de ernst waarmee de werknemer zijn werk opvat.

... en wat zij niet graag zien

De werkgevers raakten geïrriteerd door „lijntrekkers” met een zeer minimale inzet, van wie de baas weet dat zij veel beter kunnen. „Wat azijn is voor de tanden en wat rook is voor de ogen, dat is de luiaard voor wie hem zenden” (Spr. 10:26).

Zij zeiden tevens dat zij zich ergerden aan werknemers die het werk altijd op hun eigen manier willen doen en eindeloos ongevraagde suggesties voor verbeteringen doen.

De werkgevers zeiden verder dat zij een hekel hadden aan mensen die hun persoonlijke problemen meenam. Dergelijke mensen houden hun hoofd niet bij hun werk. En als zij tijdens de werkuren met anderen spreken, hinderen zij hen ook in hun produktiviteit.

Een werkgever zei dat hij sollicitanten voor een zeer verantwoordelijke functie altijd eerst vroeg of zij een gezin hadden. Hij wist uit jaren ervaring dat iemand met een stabiel gezinsleven beter werk levert.

Werknemers die constant koffie gaan halen, maken hun baas duidelijk dat zij niet met hun gedachten bij hun werk zijn. De vele koppen koffie leiden tot een veelvuldig toiletbezoek, wat de produktiviteit nog verder doet dalen.

De werkgevers uitten hun ongenoegen over werknemers die zich anders gedragen als de baas op hen let; altijd iedere minuut van hun ziekteverlof uitbuiten; zich bemoeien met zaken die hen niets aangaan; hun verstand niet gebruiken; te veel met anderen praten of problemen met alcohol of drugs hebben.

De arbeidsethiek

Veel mensen beschouwen werk als de ongewenste periode tussen plezier en ontspanning. Recreatie, ontspanning en rust vinden zij belangrijk. Werk niet.

Sinds de mensen niet meer van de opbrengst van het land leven, waarbij werken noodzakelijk is voor het voortbestaan van het gezin, zijn de werkgewoonten merkbaar verslechterd.

De jeugd is de beste periode om te leren hoe men moet werken. Goede gewoonten kunnen het best worden aangeleerd door het degelijke voorbeeld van hardwerkende ouders, door het bijbrengen van discipline van vaste taken en door de bevrediging die het werk geeft.

Veel jonge mensen hebben er moeite mee een baan te houden omdat zij eenvoudig nooit hebben geleerd hoe zij moeten werken voordat zij zich op de arbeidsmarkt begaven. Zij hebben altijd wel een excuus waarom een baan niet wil lukken of waarom die hun niet bevalt.

Een van deze mensen heeft het klaargespeeld om in 10 jaar tijd 50 verschillende baantjes te hebben! Het leek wel of er op zijn werk altijd iets ‘gebeurde’, ‘voorviel’ of ‘niet goed uitpakte’.

Luie mensen hebben vaak zeer plausibele verklaringen voor hun ‘pech’. „De luiaard is wijzer in eigen oog dan zeven die verstandig antwoord geven”, bevestigt Spreuken 26:16.

Salomo beschreef een aantal dwaze uitvluchten om niet te hoeven werken. Bijvoorbeeld: „De luiaard zegt: Er is een leeuw op de straat, ik moest eens op het plein gedood worden!” (Spr. 22:13.)

Werkgevers klagen er vaak over dat er wel veel mensen zijn die een baan willen hebben, maar slechts een paar die echt willen werken.

De belangrijkste reden om te werken en om goede werkgewoonten aan te leren, is dat werk zo’n groot deel uitmaakt van de natuur van God.

Jezus Christus heeft gezegd: „Mijn Vader werkt tot nu toe en ik werk ook” (Joh. 5:17). Hij uitte deze toewijding aan het werk nogmaals in Johannes 9:4: „Ik moet werken de werken Desgenen, Die Mij gezonden heeft” (*Statenvert.*).

Toen God de hemel en de aarde schiep, voelde Hij grote bevrediging als Hij naar zijn werk keek en zag dat het goed was (Gen. 1:10, 12, 18, 25).

En toen God de mens geschapen had, het hoogtepunt van zijn schepping, verklaarde Hij vol vreugde dat het werk van die dag „zeer goed” was (vers 31). God hield van zijn werk, en in het bijzonder van deze bekroning van zijn Scheppingswerk.

Wij zijn naar Gods beeld geschapen — niet alleen qua uiterlijk, maar ook, als wij ons aan Hem onderwerpen, qua natuur en karakter. De arbeidsethiek — het verlangen naar, de liefde voor en de bevrediging door onze arbeid en ons scheppen — moet deel uitmaken van onze natuur, evenals deze deel uitmaakt van de natuur van God.

Een van de redenen waarom God de sabbat heeft geschapen, is om zijn werk te herdenken, de schepping (eigenlijk her-schepping) van de wereld: „Want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de Here de sabbatdag en heiligde die” (Ex. 20:11).

Werken houdt nooit op

Als christenen is het onze plicht te werken, niet alleen in dit leven, maar ook in de toekomst. Als Jezus Christus terugkeert, zal deze aarde vernieuwd moeten worden. Iemand zal de woestijnen moeten laten bloeien als een narcis (Jes. 35:1).

De steden zullen opnieuw opgebouwd en bestuurd moeten worden. In de profetieën staat dat regering, religie en onderwijs op de juiste wijze zullen worden uitgevoerd. Wij zullen niet slechts toekijken hoe Jezus Christus dat doet. Wij zullen Hem helpen.

Vervolgens zullen wij Gods Koninkrijk voor eeuwig uitbreiden (Lukas 1:33; Dan. 7:27).

Wij zullen uitkijken naar fantastisch, stimulerend en uitdagend werk dat eeuwig voortduurt.

Wij zullen God zijn — wij zullen produceren, scheppen, regeren en dezelfde vreugde ervaren die God bij de schepping van de hemel en de aarde tot uitdrukking bracht. God heeft ons beslist geen eeuwigdurende rust beloofd, vol luiheid en gemak, loomheid en nietsdoen, verveeldheid en nutteloosheid.

Laten wij leren hoe wij moeten werken en hoe wij van ons werk moeten houden. Wij kunnen ons karakter ontwikkelen en ons leven rijker, waardevoller en gelukkiger maken door de volgende aansporing van Salomo in praktijk te brengen: „Al wat uw hand vindt om naar uw vermogen te doen, doe dat” (Pred. 9:10). □

Gods richtlijn voor succes in uw werk

Het Goede Nieuws van de Wereld van Morgen presenteert, in samenwerking met de afdeling Bijbelcursus, korte studies van bepaalde onderwerpen in de Bijbel, die van belang zijn voor de ontwikkeling van toekomstige leden van het Gezin van God. Bijbelstudie is een der middelen waardoor christenen dagelijks vernieuwd worden (2 Kor. 4:16); laten wij ons daarom verder opfrissen met de kostbare waarheid van Gods Woord!

Instructies: De vorm van deze ministudies is gelijk aan die van de Bijbelcursus. De tekstverwijzingen die als antwoord op de vragen worden gegeven moet u zelf opzoeken en *lezen in uw bijbel*. De commentaren die op de vragen volgen gaan dieper op de zojuist gelezen bijbelteksten in. (Deze studies zijn gebaseerd op de Nieuwe Vertaling van het NBG, tenzij anders aangegeven.)

God wil dat christenen in zowel geestelijk als materieel opzicht voorspoed hebben — Hij wil ons van het leven laten genieten! Jezus Christus zelf zei: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (Joh. 10:10).

„Ik bid, dat het u in alles wèl ga en gij gezond zijt”, aldus inspireerde God de apostel Johannes (3 Joh. 2). Maar om het overvloedige leven te leren kennen, moeten wij de levenswijze die het produceert *in praktijk brengen*. Dit houdt in het houden van Gods geboden en het naleven van de principes van het christelijke leven en werken die God in zijn Woord openbaart.

Laten wij in de Bijbel kijken om uit te vinden wat voor houding en zienswijze Gods mensen ten aanzien van werk moeten hebben. Laten wij bestuderen wat Gods richtlijnen zijn om in ons werk succes te hebben!

1. Zette God Adam aan het werk toen Hij hem in de Hof van Eden plaatste? Gen. 2:15. Wat zou de permanente taak van het menselijk geslacht zijn? Gen. 1:26-28.

In de eerste twee hoofdstukken van Genesis openbaart God Zichzelf als Schepper, als iemand die werkt. Binnen zes dagen ontvouwde Hij zijn scheppingswerk. En toen Hij naar zijn eigen beeld de eerste mensen schiep, maakte Hij hen eveneens tot *werkende* wezens.

God zei tot de ouders van de mensheid de aarde te onderwerpen, d.w.z. hun omgeving tot ontwikkeling

te brengen, te verzorgen en produktief te doen zijn. Toen God in Eden de hof plantte, plaatste Hij de mens erin om die te bewerken en te verfraaien.

2. Heeft het gebod om op de sabbat te rusten ook nog een andere kant? Ex. 20:8-9.

Waarvan moeten wij rusten? Van werken, natuurlijk. Ofschoon veel mensen er niet bij stilstaan, zegt het Vierde Gebod ons tevens op de andere zes dagen van de week te arbeiden. Dit deel van het gebod is even belangrijk als het deel dat ons zegt op de zevende dag van de week, de dag die God heeft geheiligd, te rusten.

Het sabbatgebod dateert van de scheppingsweek. Het werd gegeven om de mens in een nauwe geestelijke relatie met zijn Schepper te houden. De Schepper is bezig met produktief werk; Hij schiep en onderhoudt zijn schepping. En Gods doel is dat wij worden zoals Hij is!

3. Werd Jezus Christus naar de aarde gezonden om te werken? Joh. 9:4. Openbaarde Hij dat de Vader nog altijd druk aan het werk is? Joh. 5:17.

4. Wil God dat wij genieten en profiteren van het werk dat wij doen? Pred. 2:24; 3:22. Hoe ijverig moeten wij al ons werk doen? Pred. 9:10 (vgl. de *Statenvertaling*).

God werkt met *ijver*. Wij moeten meer als God worden door ijverig te werken, wat wij ook doen en ongeacht of wij voor een baas werken, het huishouden doen, of voor onszelf werken.

5. Wees de apostel Paulus erop dat werken de manier is om in onze behoeften te voorzien? 1 Thess. 4:11-12.

6. Hoe rekende Paulus af met nietsnutten? 2 Thess. 3:10. Gebood hij hun te werken? Vers 11-12.

7. Zullen ijverige inspanningen altijd hun waarde bewijzen? Spr. 10:4-5; 13:4. Zal in de noodzakelijke levensbehoeften van de harde werker worden voorzien? Spr. 20:13; 28:19. Verlangen zij die niet willen werken vaak naar de dingen die de ijverige bezit, maar zullen zij altijd met lege handen uitkomen? Spr. 13:4; 21:25.

8. Zoekt iemand die lui is naar allerlei gevaren om zijn gebrek aan inspanning te rechtvaardigen? Spr. 22:13; 26:13-15. Heeft hij slimme uitvluchten of pechverhalen over waarom hij geen werk heeft of waarom hij niet werken mag? Spr. 26:16. Is zijn liefde voor slapen of gebrek aan inspanning de oor-

zaak van zijn armoede? Spr. 6:10-11.

9. Wordt luiheid gauw een gewoonte? Spr. 19:15.

Sommige mensen gebruiken de flauwste uitvluchten om erbij te gaan liggen; zij kunnen geen onderscheid maken tussen echte vermoeidheid en gewone luiheid! Anderen kijken naar de tv terwijl zij zouden moeten werken of iets constructiefs doen.

10. Kost het inspanning en soms zelfs fysiek ongemak om luiheid te voorkomen? Spr. 20:4.

11. Levert hard werken altijd iets op en leidt veel praten slechts tot armoede? Spr. 14:23.

Mocht u werkloos zijn, dan kunt u meteen van dit principe profiteren. Hoe? Door werk te maken van het zoeken van werk. Werk er 40 uur per week aan. Houd vol en wees vindingrijk. Lees boeken om te leren meer doeltreffend te zoeken.

Win advies in over andere soorten werk als er naar uw bekwaamheden geen vraag is, of misschien kunnen uw bekwaamheden aan ander werk worden aangepast. En vraag God u te helpen bij het vinden van een baan. Hebt u eenmaal een baan, dan kunt u andere instructies uit het Nieuwe Testament in praktijk brengen.

12. Wat onderwees Paulus inzake het dienen van iemands werkgever? Kol. 3:22-24; Titus 2:9-10.

Ofschoon Paulus' instructie in het bijzonder voor christenen was die slaaf waren, zijn deze principes eveneens op *ons* functioneren van toepassing. Wat uw werk ook is, werk alsof uw directe baas Jezus Christus is: „Verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen.” Wees collegiaal en enthousiast. Wees erop bedacht uw baas tevreden te stellen door het werk te doen op de wijze die hij wenst. Toon bereidheid om meer te doen dan van u wordt verlangd.

Bedenk tevens dat goede persoonlijke relaties op het werk een van de beste vormen is om van werk verzekerd te zijn. Wees geen vleier of huichelaar, maar toon in alle opzichten oprechte onbaatzuchtigheid en collegialiteit jegens uw werkgever, uw chef en uw collega's. Uw goede houding en opgewektheid zullen iedereen helpen zijn werk beter te doen.

13. Kan iemand een goed salaris verwachten als hij het niet waard is? Zie het principe in Markus 4:24.

De manier om een hoger salaris te ontvangen is door meer waard te zijn! Wees een waardevolle werknemer. Loop niet op uw werk rond met een saaie, verveelde elke-dag-is-hetzelfde houding. Wees energiek! Produceer! Studeer om uw bekwaamheden te verbeteren. Ga naar een avondschool of bestudeer publikaties over uw soort werk in de openbare bibliotheek.

Zet u echt in en toon uw werkgever dat u het vermogen en de wens hebt uitstekend werk te verrichten. Doe uw deel en God zal u zegenen.

14. Wat is een luiaard voor degene die hem in dienst heeft? Spr. 10:26.

15. Wat moet de luiaard doen om zijn gebrek aan initiatief te verhelpen? Spr. 6:6-9.

Velen zien het belangrijkste punt van deze passage over het hoofd. Inderdaad wordt hier ijver bepleit. Maar let op vers 7: de mier werkt niet alleen, maar zij doet dat zonder aanvoerder, leidsman of heerser.

Met het door God gegeven vermogen tot denken en redeneren behoren mensen in staat te zijn veel beter te werken dan deze lagere levensvormen die louter instinctief handelen. Een werknemer moet vooruit denken om te zien wat er moet worden gedaan, en altijd ijverig werken, of zijn baas het nu ziet of niet.

16. Welke werknemer zal uiteindelijk leiding geven aan de anderen? Spr. 12:24. En wat is het lot van de lui? Hetzelfde vers.

Doe uw werk zonder dat het u gezegd moet worden. Of doe het onmiddellijk nadat gezegd is hoe. Doe het meteen goed. Wees iemand die de produktie van zijn meerdere en van zijn collega's vergroot. Aan zo iemand zal men denken wanneer het moment van salarisverhogingen en promoties aanbreekt.

17. Zal iemand die zich op zijn werk werkelijk inzet zich uiteindelijk in het gezelschap van voornamen mensen begeven? Spr. 22:29.

18. Was Jozef een hardwerkende jongeman die grote verantwoordelijkheden ontving? Gen. 39:2-6, 22-23; 41:39-44.

Bent u bereid u in te spannen zoals Jozef? Hij was een ijverige werknemer die God diende en gehoorzaamde. En hoewel hij gedurende enige tijd zwaar werd beproefd en getest, deed hij ook in zijn beperkte omstandigheden het beste wat hij kon. Hij gehoorzaamde God en daarom zegende God hem rijkelijk. Tenslotte werd hij eerste minister van Egypte, en in het spoedig komende Koninkrijk van God zal hij een hoge positie ontvangen (zie Hebr. 11).

Als u God werkelijk gelooft en u erop toelgt de bijbelse principes die wij zojuist hebben bestudeerd na te leven, en ernaar streeft om ook in andere facetten van uw leven God te behagen zoals in zijn Woord is geopenbaard, dan belooft Hij u te zegenen!

In Hebr. 11:6 vat de apostel Paulus alles samen: „Wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en [zowel in geestelijk als in materieel opzicht] een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken.” □

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-CURSUS

SCHRIJF U IN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS

De korte studie die u zojuist hebt voltooid is een voorbeeld van de studiemethode die in de lessen van de Schriftelijke Cursus van Ambassador College wordt gehanteerd. De Bijbel is het boeiendste, het meest uitdagende boek dat ooit werd geschreven, en de boodschap ervan is aan u gericht! Indien u zich op deze gratis cursus wilt inschrijven, schrijf ons dan.

Wanneer een dierbare sterft

Arthur O. Suckling

Mijn vrouw lag in bed. Daar had zij al zo'n drie weken gelegen met wat volgens de artsen rugklachten waren. Op een dag kwam de dokter om wat bloed af te nemen, dat naar het laboratorium werd gebracht. Later deelde hij de uitslag aan mij mee. De dokter liet mij in zijn werkkamer komen en zei dat mijn vrouw tot zijn grote spijt een kwaadaardig gezwel had. Zij had waarschijnlijk nog slechts korte tijd te leven.

Ontzet, verbijsterd begon ik te huilen, nauwelijks gelovend wat mij werd verteld. Door mijn tranen heen vroeg ik hem hoelang zij nog had. Zes maanden, misschien een jaar, was zijn antwoord.

Iedereen gaat dood. Uiteindelijk wordt iedereen het slachtoffer van een ziekte, een ongeval of ouderdom. Bij deze gebeurtenissen worden een rouwende weduwnaar of weduwe, ouders en kinderen achtergelaten.

Dit artikel is het resultaat van mijn eigen ervaringen toen ik de verschillende fasen van het rouwproces doorleefde. Ik hoop dat sommigen er iets aan zullen hebben.

Het tragische bericht

De dokter liet mij rustig alleen in zijn kamer, na te hebben gevraagd of ik soms een kop thee wilde. Als typische Engelsman zei ik: „Ja, graag.” Op kritieke momenten hebben de Engelsen altijd het idee dat een kop thee wel zal helpen! Zachtjes kwam er een verpleegster binnen die mij een kop thee gaf en mij haar deelneming betuigde, waarna zij even zachtjes de kamer weer verliet. Ik was weer alleen.

Ik staarde uit het raam en probeerde te begrijpen wat mij zojuist was verteld, probeerde er op de een of andere manier een soort werkelijkheid in te zien en mijn emoties te beheersen. De tranen stroomden over mijn wangen, en met alle macht probeerde ik ze terug te dringen. Ik moest door een wachtkamer om bij mijn auto te komen.

Thuis lag mijn vrouw te wachten tot ik terugkwam met de uitslag van het onderzoek. Ik moest het haar vertellen, maar wat kon ik zeggen? Ik reed de korte afstand naar huis en ging er zonder te stoppen voorbij. Ik parkeerde de auto en huilde nog steeds. Daarna reed ik weer voorbij het huis. Deze keer zag mijn zoon de auto en ging ik naar binnen.

Ik ging naar onze slaapkamer, knielde bij het bed. Ik legde mijn hoofd in haar armen en huilde. Zij zei: „Stil maar, schat, ik weet het. Ik heb kanker,

nietwaar?” Ja, zei ik. Op dat moment kwamen als door een wonder mijn moeder en mijn broer met zijn vrouw op bezoek en liepen onverwachts de kamer binnen. Zij deelden het trieste nieuws met ons. Wat is het heerlijk om in zulke smartelijke tijden familie om zich heen te hebben.

Hierna werden de gebruikelijke bloedproeven genomen om de eerste diagnose te bevestigen. In het ziekenhuis werden foto's gemaakt om te zien hoever de ziekte zich had uitgezaaid. Toen begon voor ons als familie de periode van wachten.

Drie maanden later stierf mijn vrouw. Gedurende deze periode was mijn moeder bij ons komen wonen om ons te helpen. Mijn broer en zijn gezin kwamen ook vaak langs en brachten niet zelden het weekend bij ons door. Ook van de mensen van de Kerk kwamen reacties in de vorm van telefoontjes, kaartjes, en, zolang het nog kon, bezoeken. Het was dus een familieperiode, gewijd aan de zorg voor de stervende.

O ja, wij geloofden allemaal wel dat God op zijn tijd genezing kon en zou brengen. Hij maakte duidelijk dat deze genezing in de toekomst zou plaatsvinden.

De stervende

De meeste mensen zouden liever zelf lijden dan dat zij moeten toezien hoe hun partner of kind lijdt. De reden hiervoor is vaak dat zij de eerste situa-

tie makkelijker denken aan te kunnen. Vaak is de stervende in zekere zin degene die het meest realistisch is en de zaken het gemakkelijkst onder de ogen kan zien. In veel gevallen heeft hij of zij al snel geaccepteerd wat er gebeurt, terwijl de mensen om hen heen — familie en vrienden — het er zeer moeilijk mee hebben.

Ik noem hiervan het volgende voorbeeld: op een gegeven moment, toen het einde voor mijn vrouw nabij was, vroeg zij mij iets wat al mijn emoties overhoop haalde: „Je zult toch wel hertrouwen als ik er niet meer ben, hè?” Daarop huilde ik en zei tegen haar dat ik daar niet aan kon denken, maar zij had haar gedachten al laten gaan over de loop van de gebeurtenissen en het natuurlijke resultaat ervan. (Op het moment dat ik dit schrijf, 4½ jaar later, ben ik weer heel gelukkig getrouwd.)

Ook dacht zij erover na aan wie zij bepaalde dingen wilde nalaten. En weer was het voor mij erg moeilijk om te doen wat zij mij vroeg — om pen en papier te nemen en een lijstje van haar wensen te maken. Ik deed het natuurlijk wel, en zorgde ervoor dat alles gebeurde zoals zij het wilde. Het was duidelijk dat zij in gedachten alles voor haar dood voorbereidde.

Op een gegeven moment, toen ik het erg moeilijk had, zei zij tegen mij: „Stil maar, schat, het zal nu niet lang meer duren voor ik sterf.” Ik kan alleen concluderen dat haar nuchtere instelling afkomstig was van een diep geloof in God en in zijn beloften. Ik bezit datzelfde geloof, maar omdat ik de verzorgende persoon was, wist ik niet wat ik met dergelijke onomwonden en realistische verklaringen aan moest.

De kinderen

Mijn vrouw stierf vredig in haar slaap om tien voor twee in de ochtend. Ik was verbaasd over mijn eigen kalmte toen ik bij het bed op dit einde zat te wachten. Ik wekte mijn moeder, die bij ons was, en samen troffen wij voorbereidingen en ruimden de kamer op, waarvan de muren zoveel hadden aanschouwd. 's Morgens ging ik mijn twee zoons wakker maken.

Ik veronderstelde dat men tot op zekere hoogte op het onvermijdelijke is voorbereid als men zich in de nabijheid van een ongeneeslijk zieke persoon bevindt. Ik nam hen allebei op schoot en met mijn armen om hen

heen geslagen vertelde ik hun dat mama die nacht was gestorven en dat zij geen pijn meer had.

Hun reacties waren verschillend. De oudste huilde een beetje, terwijl de jongste heen en weer wiegde en met zijn hoofd knikte, alsof hij wilde zeggen: „Ja, ik begrijp het.” Ik vond het het beste om hen met hun oma weg te sturen om een krant te kopen. Wij hadden de begrafenisondernemer gebeld en afgesproken dat hij omstreeks die tijd zou komen. Ik vond het beter dat de jongens daar niet bij waren.

Het is belangrijk dat dingen een natuurlijk en volledig einde hebben. Hoewel een begrafenis een zeer emotionele zaak is, is het voor de familie een heel belangrijke gebeurtenis. Het geeft de voleinding aan van de cyclus van geboorte tot dood. Een begrafenis is een onherroepelijke zaak. Zo begeleidde onze familie de gestorven dierbare naar haar laatste rustplaats.

De fasen van het rouwproces

Nu ik eraan terugdenk, kan ik mij niet herinneren dat iemand mij ooit iets vertelde over de verschillende fasen of gevoelens die ik gedurende het rouwproces zou ondergaan, of dat iemand mij adviseerde hier iets over te lezen. Ik had toevallig nog nooit iets erover in handen gehad. Dus ontdekte ik de verschillende fasen stuk voor stuk terwijl ik ze doorleefde.

Nu ben ik door die fasen heen en heb ik bovendien veel over dit onderwerp gelezen. Het verbaast mij hoe voorspelbaar de verschillende emoties zijn.

Dit is een aantal van die fasen: 1) schok en verdoving; 2) emotionele beroering — wrok, angst, ongeloof, woede en schuldgevoelens; 3) leegheid — eenzaamheid, wanhoop en depressiviteit; 4) aanvaarding. Wij zullen ieder van deze fasen kort bekijken, waarbij wij in het oog houden dat het niet perse duidelijk omliggende perioden hoeven te zijn. Misschien zullen ze in sommige gevallen in elkaar overlopen of helemaal niet ervaren worden. Slapeloosheid, gebrek aan eetlust en emotionele onevenwichtigheid zijn algemene kenmerken door het hele rouwproces heen.

Schok en verdoving

De dood van een dierbare kan worden veroorzaakt door een ongeluk of

door natuurlijke factoren, zoals ouderdom of ziekte. Men kan natuurlijk niet veel doen om zich op een ongeval voor te bereiden, behalve proberen dit te voorkomen. Deze dingen gebeuren, en wij passen ons aan de crisissituatie aan. Ouderdom en ziekte zijn veel voorkomende zaken, en soms worden wij van tevoren gewaarschuwd dat voor een bepaalde persoon de dood nadert.

Ondanks een mogelijke voorbereiding en de acceptatie dat iemand stervende is, komt zijn dood toch nog als een schok, hetzij onmiddellijk, hetzij na een poosje. Het is een periode die ik omschrijf als een gebrek aan gevoelens.

Daarmee bedoel ik dat men zozeer met de eigen gedachten en gevoelens bezig is dat omringende gebeurtenissen hun onmiddellijke betekenis verliezen. De beste omschrijving voor deze toestand is misschien nog wel dat men geheel door zichzelf in beslag wordt genomen. U zult er misschien aan herinnerd moeten worden dat u moet eten of de ketel met kokend water van het gas moet halen.

Dit is de morfine of het kalmerende middel van de natuur, die u in staat stelt om onmiddellijk na een sterven de noodzakelijke dingen te doen — de begrafenis bijwonen, de rekeningen betalen en het leven voortzetten.

Emotionele beroering

Na de schok en de verdoving volgt een periode van emotionele beroering. Er zullen gevoelens van woede, wrok, schuld, bitterheid of angst optreden, in verschillende mate van intensiteit en duur.

Omdat u zich in de eerste fase zo goed hebt gehouden, denken veel mensen dat u hun hulp en steun niet meer nodig heeft. Tegen deze tijd zijn vrienden en verwanten weer naar hun normale leven teruggekeerd en zijn zij niet bij de hand om u emotionele steun te geven als u die het hardst nodig hebt. Juist in deze periode is er behoefte aan blijvende steun van familie en vrienden.

Ik was er dankbaar voor dat mijn familie en vrienden in de buurt waren toen ik dacht dat ik gek werd. Soms waren mijn gedachten wild en extreem. Hun meevoelende luisteren en woorden betekenden een onschatbare hulp.

Zelfs twee jaar later gebruikte ik mijn vrienden nog als klankbord voor mijn gevoelens. Vaak gingen deze gesprekken samen met tranen en een glas bier! Voor mij waren deze gelegenheden enorm nuttig en heilzaam, want ze hielpen mij om mijn eigen emoties op een rijtje te zetten.

Ik herinner mij dat ik in deze tijd veel gevoelens van spijt had. Vaak werd ik overspoeld door een gevoel van „had ik maar . . .” Een vriend schreef mij eens: „Wat mij nog het meest treft, is dat ik een betere echtgenoot had kunnen zijn, maar het is nu te laat om de principes die ik geleerd heb ten uitvoer te brengen.”

Zelfverwijten helpen niets. Misschien komt er in de toekomst een gelegenheid om het anders te doen. Voor mij en mijn hierboven geciteerde vriend is die inderdaad gekomen.

Leegheid

Eenzaamheid, wanhoop en depressiviteit zijn kenmerkende gevoelens die niet zo spoedig verdwijnen. Misschien duurt de wanhoop nog het kortst, maar de leegheid en vooral de eenzaamheid eisen hun tol.

Ik weet nog dat mijn moeder eens tegen mij had gezegd: „Ik heb een eenzaamheid gevoeld die jij nooit zult kennen.” Ik denk dat ik nu begrijp hoe zij zich voelde na de dood van haar man en in de leegte die daarop volgde.

Het is belangrijk om met eenzaamheid te leren leven. Ik had heel sterk het gevoel dat ik verder moest leven en de dagelijkse, materiële dingen onder de ogen moest zien. Zo voelde ik ook heel sterk dat ik moest leren tegen eenzaamheid opgewassen te zijn. Men moet ermee leren leven en er voor oppassen het niet te vermijden door te zwaar op iemand of iets anders te steunen.

Soms worden mensen afhankelijk van anderen of gebruiken alcohol om de eenzaamheid draaglijker te maken. Hoewel beide dingen, met mate gebruikt, wel wat kunnen helpen, moet men er buitengewoon voorzichtig mee zijn. U wilt toch niet dat u niet welkom meer bent bij uw vrienden, of dat u afhankelijk wordt van de fles? Wees met beide dingen zeer voorzichtig!

Denk eraan dat het rouwproces een langdurige zaak is. Wees niet te ongeduldig.

Aanvaarding

De laatste fase noem ik de aanvaarding. Deze komt na al uw huilen, verdriet en gepieker. U bent er in wezen bovenop en uw emoties hebben een aanvaardbaar evenwicht bereikt.

U zult zich nog steeds eenzaam voelen en uw partner missen. Dat is niet meer dan normaal, want het leven zal nooit meer zo worden als voor het rouwproces. Maar na een tijdje zult u de bestaande toestand accepteren.

Het zekerste teken dat u er overheen komt is misschien als u weer echte belangstelling voor het leven begint te krijgen. U heeft weer zin om dingen te doen die u een hele tijd niet gedaan heeft. Voor mij was dat squash. Maandenlang had ik elke belangstelling voor het spel verloren. Na een tijdje kwam die belangstelling weer terug.

Vroeger werd er verwacht dat mensen bij de rouw een aantal sociale gewoonten in acht namen. Dit sociale tijdschema loopt in veel aspecten gelijk met het natuurlijke rouwproces.

Tegenwoordig, met ons hoge tempo en drukke leven, is er in de maatschappij nauwelijks plaats voor het langzame en natuurlijke rouwproces. Ik denk dat het verstandig zou zijn om deze bladzijde uit het verleden eens ernstig te bestuderen.

Geen periode voor belangrijke beslissingen

Het gebeurt tegenwoordig maar al te vaak dat mensen dit natuurlijke proces proberen te verhaasten en de leegte die in hun leven is gekomen, op te vullen.

Ik ben geen voorstander van een terugkeer naar Victoriaanse starheid, maar ik geloof wel in voorzichtigheid. Hoewel wij allemaal een beetje verschillend zijn, volgen wij in wezen hetzelfde patroon. Er moet een gepaste tijd verstrijken uit respect voor de overledene en zijn nagedachtenis. Ik denk persoonlijk dat dit ongeveer een jaar moet duren.

Anderen vinden een kortere periode misschien aanvaardbaar. De Bijbel geeft geen specifieke tijdsduur voor rouw aan. Maar in veel gevallen nam men een zware, diepe rouw in acht (Gen. 50:11)

Het belangrijkste is, dat u er zeker

van bent dat u in emotioneel opzicht werkelijk bijvoorbeeld over uw eerste huwelijk heen bent, voordat u een nieuwe fase in uw leven begint, zoals nieuwe vrienden maken of een ander huwelijk. Overtuig u ervan dat u iets echt wilt vóór u het doet.

Ik kan uit eigen ervaring zeggen, dat ik pas twee jaar na de dood van mijn vrouw zin had om met een andere vrouw uit te gaan. Toen ik het uiteindelijk deed, kwam dat als iets heel natuurlijks. Ik was door goedbedoelende collega's en vrienden al eerder aangemoedigd om weer eens met een vrouw uit te gaan. Men zei dat ik mijn overleden vrouw niets verschuldigd was en dat het mij vrij stond om eens een vrouw uit te nodigen en samen ergens heen te gaan.

Deze bewering was misschien juist, maar het feit dat ik er zelf nog niet aan toe was, was reden genoeg om het niet te doen. Dus deed ik het ook niet! Ik vond het uitermate verwarrend en pijnlijk er zelfs maar aan te denken een vrouw mee uit te vragen.

Langzaam, beetje bij beetje, kwam ik op het punt dat ik behoefte had aan vrouwelijk gezelschap. Ik begon uit te gaan met vrouwen die ik had leren kennen via een vriend die zich in dezelfde situatie bevond. Een van hen werd mijn echtgenote.

Wat moet u zeggen?

Sommige mensen voelen zich in het bijzijn van iemand die in de rouw is onzeker en niet op hun gemak. Zij weten niet wat zij moeten zeggen, maar zij willen wel graag iets zeggen.

Ik herinner mij nog goed dat er een echtpaar was dat mij wilde condoleren, maar mij niet van streek wilde maken. Zij stonden met mijn broer te praten en hij adviseerde hen om het maar te doen, omdat ik vlakbij stond. Dus kwamen zij naar mij toe. Tijdens ons korte gesprek werd ik door mijn gevoelens overmand en begon te huilen. Ik weet dat het vervelend voor hen was, maar voor mij was het goed.

Men zou moeten bedenken dat het helemaal niet nodig is om veel te zeggen. Een gewone condoleance is voldoende. Als de betreffende persoon huilt, moet men bedenken dat dit normaal is en zich geen verwijten maken dat men hem heeft aangesproken. Hij zal in het begin waarschijnlijk
(Zie verder pagina 22)

Waarom velen zeggen: „Ik begrijp de Bijbel niet”

De Bijbel, de grootste bestseller aller tijden, is in meer dan 1400 talen vertaald. Toch noemt men de Bijbel ook wel „het boek dat niemand kent”. Daar is een heel elementaire reden voor.

Richard H. Sedliacik

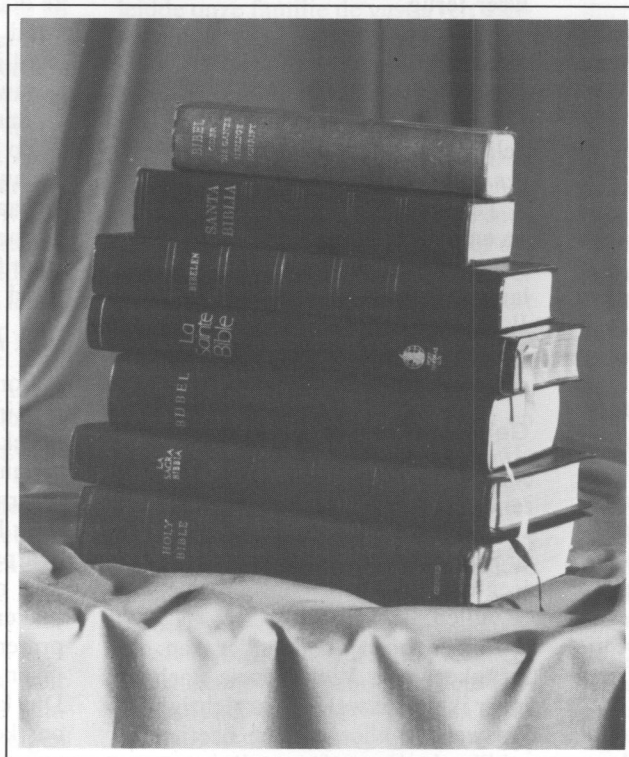
Het volgende is een zeer duidelijk voorbeeld van de verbijsterende onwetendheid van belijdende christenen ten opzichte van de Bijbel, beschreven door een verraste Amerikaanse journalist:

„Een paar maanden geleden hield een protestantse dominee een bijbelquiz onder de leden van zijn gemeente. De vragen waren zeer eenvoudig. Iedereen die een algemene kennis van de Bijbel bezit had ze allemaal gemakkelijk moeten kunnen beantwoorden.

„Het resultaat verbijsterde de dominee.

„Slechts vijf procent van zijn gemeente haalde een redelijk resultaat. Vijftien procent had alle vragen fout beantwoord. Zestig procent was niet in staat de vier evangeliën te noemen. Vijfzeventig procent wist niet dat Golgotha de plaats is waar Jezus werd gekruisigd.

„Misschien zouden sommige gemeenten het er beter afbrengen,” vervolgde de journalist, „maar de meeste niet. De overgrote meerder-

heid van de tegenwoordige Amerikanen is volstrekt onwetend als het om de Bijbel gaat. Zij hebben het boek dat zij volgens hun geloofsovertuiging beschouwen als ‘het Woord van God’ eenvoudig nooit gelezen.”

Vervolgens legde de journalist uit waarom de meeste belijdende christenen de Bijbel niet lezen of bestuderen.

„Veel mensen hebben zich van de Bijbel afgekeerd omdat zij gemerkt

hebben dat zij het boek niet begrijpen als zij het proberen te lezen... Voor de hedendaagse lezer heeft het een vreemde archaische klank. Dit zal hem waarschijnlijk de indruk geven dat de Bijbel een oud, geschiedkundig boek is dat voor het hedendaagse leven geen enkele relevantie bezit.” Heeft u die indruk ook? Heeft u uw pogingen de Bijbel te lezen opgegeven met de hulpeloze uitroep: „Ik begrijp er niets van”?

Bijbelse onwetendheid: kenmerk van deze tijd

Deze bijbelse onwetendheid wordt, paradoxaal genoeg, vandaag de dag achtenswaardig gevonden.

„Een van de meest opmerkelijke verschijnselen van deze tijd”, schrijft J.B. Phillips in *The Young Church in Action*, „is dat de mensen het volstrekt normaal vinden om absoluut niets over het christelijke geloof te weten. Mannen en vrouwen die zich diep zouden schamen als hun onwetendheid in zaken als poëzie, muziek of schilderkunst aan het licht kwam, maken zich er totaal niet druk om als ontdekt wordt dat zij het Nieuwe Testament niet kennen.”

En zo is de Bijbel niets meer geworden dan een ouderwets boek, waarin velen zeggen te geloven, maar dat door weinigen gelezen, bestudeerd of begrepen wordt.

Wat zijn de eigenlijke redenen voor deze algemene onwetendheid en gebrek aan begrip? Waarom schamen mensen zich niet dat zij niet weten wat er in hun bijbel staat?

Hoe sommige theologen de Bijbel zien

U zou kunnen verwachten dat atheïsten en agnostici de goddelijke oorsprong en het heilige doel van de Bijbel niet erkennen. Maar zou u ook verwachten dat een aantal van de meest vooraanstaande predikanten en theologen van deze tijd zeer kritisch tegenover de Bijbel staat?

Een van deze predikanten van een grote denominatie zei: „Geen enkele grote christelijke kerk aanvaardt de Bijbel als de letterlijke interpretatie van het Woord van God. Een deel ervan is folklore, een ander deel legende, en een deel stammengeschiedenis.”

Hoe weet hij dat? Antwoord: dat weet hij niet. Hij heeft alleen maar de foutieve theorieën en hypothesen die tegenwoordig onderwezen worden voor waar aangenomen.

Luister naar deze woorden van een andere bekende predikant: „Wij weten tegenwoordig dat ieder denkbeeld in de Bijbel een primitieve en kinderlijke oorsprong heeft.” Hij zei dat het „onmogelijk is een harmonieus geheel van de Bijbel te maken, hem eenstemmig te laten spreken, de conflicten en tegenstrijdigheden die erin staan op te heffen”.

Wat een paradox!

Er werd tegen deze man opgekeken als een dienaar van God. Hij probeerde evenwel het Boek dat hij geacht werd hoog te houden en waaruit hij moest onderwijzen in diskrediet te brengen.

In het voorwoord bij een bekende moderne Engelse versie van de Bijbel vat de vertaler zijn ideeën kort samen in de uitspraak dat de boeken van de Bijbel bestaan uit „aantekeningen van de apostels, samengebracht tot een literair geschrift en herhaaldelijk bijgewerkt, soms door vrome verzamelaars”.

Deze geleerde dacht dat de oorsprong van de eerste delen van de

Bijbel gelegen was in „het natuurlijke verlangen om de primitieve tradities van het volk vast te leggen”.

Een andere theoloog beschreef de moderne trend als volgt: „Wij moeten de Bijbel serieus opvatten, maar niet letterlijk.”

Verklaringen als deze, geuit door bekende predikanten, theologen en bijbelkenners hebben er beslist direct toe geleid dat vele mensen ervan hebben afgezien de Bijbel te leren lezen en begrijpen. Wat verwacht u anders dat de gemiddelde persoon van de Bijbel denkt als mensen die als specialisten en deskundigen bekendstaan zeggen dat het een vrome vervalsing is?

De meeste mensen, ook gelovigen en geestelijken, hebben nooit de tijd genomen de Bijbel eens goed in te kijken en zelf te bestuderen. Zij hebben eenvoudig nooit bewezen wat zij klakkeloos hebben aangenomen. En zo nemen de meeste mensen nog steeds zomaar aan dat de Bijbel honderden tegenstrijdige denkbeelden bevat, dat hij irrationeel is en niet relevant in onze hoogontwikkelde maatschappij, en dat de Bijbel verantwoordelijk is voor de honderden verschillende sekten en denominaties die er op deze wereld bestaan.

Niets is minder waar!

Wat is de Bijbel?

De Bijbel is Gods openbaring van elementaire kennis — kennis van wetten en principes die de mens niet zelf kan ontdekken.

Een voorbeeld: God heeft niet direct de wetten van de natuurkunde in de Bijbel geopenbaard. Hij heeft de mens uitgerust met het vermogen om deze wetten zelf te ontdekken.

Aan de andere kant is de mens niet in staat om te ontdekken wat hij is en waarom hij hier op aarde is geplaatst — of het menselijk leven een doel heeft en wat dat doel is. De mens is niet in staat gebleken om de ware weg naar vrede, geluk, overvloedig welzijn en werkelijk succes te vinden. De Bijbel openbaart deze kennis.

De Bijbel is Gods instructieboek om zijn hoogste fysieke schepping duidelijk te maken hoe zij moet leven. Alleen in de Bijbel kunt u deze noodzakelijke, fundamentele kennis vinden.

De Bijbel is de basis van alle kennis. Hij geeft de juiste benadering tot het verkrijgen van kennis op het

gebied van geschiedenis, opvoeding, psychologie, sociologie en gezondheidsleer. Hij openbaart elementaire principes met betrekking tot handel, wetenschap, kunst, wetgeving, bestuur, filosofie en religie.

De Bijbel geeft bovendien de verklaring voor de chaotische tijden waarin wij leven. En hij openbaart hoe de hele wereld vrede, welvaart, succes en geluk zal verkrijgen — in onze tijd!

De mensen zouden de Bijbel kunnen gaan begrijpen als zij echt bereid waren zich erdoor te laten onderwijzen en als zij zouden accepteren wat erin staat. De Bijbel is helder en duidelijk. Het boek bedoelt wat het zegt. Als wij hem nemen zoals hij is, en hem zichzelf laten interpreteren, blijkt de inhoud zinvol.

U kunt hem begrijpen

Al dertig jaar helpt de Bijbelcursus van Ambassador College honderdduizenden mensen om de Bijbel te leren begrijpen. Deze unieke cursus heeft meer dan anderhalf miljoen cursisten in bijna elk land ter wereld een grotere kennis en beter begrip van het meest misverstane boek van de wereld gegeven.

Deze cursus biedt een volkomen nieuwe methode van bijbelstudie. Hierdoor wordt de Bijbel gemakkelijk te begrijpen. De cursus is dynamisch, nuchter. Er wordt gezegd waar het op staat. U hoort de waarheid rechtstreeks uit de Bijbel.

De Bijbelcursus is opgezet om u te leiden bij een systematische bestudering van uw eigen bijbel, die meteen het enige benodigde leerboek is. Het is geen studie over de ideeën van mensen over de Bijbel, maar een studie van de Bijbel zelf.

In veel van de informatieve artikelen die u leest in het tijdschrift HET GOEDE NIEUWS kunnen bepaalde aspecten van verschillende onderwerpen door de beperkte ruimte slechts kort worden behandeld. Maar iedere les van deze cursus biedt ruimte te over om elk onderwerp grondig te bestuderen.

In deze lessen worden vele onderwerpen diepgaand onderzocht en verklaard. Stap voor stap wordt u naar de eenvoudige, duidelijke antwoorden in uw eigen bijbel geleid! (De „Ministudie” is een voorbeeld van de studiemethode van de cursus.)

Deze cursus helpt u een antwoord te vinden op de grote levensvragen waar u al lange tijd over heeft nagedacht.

Aan deze cursus nemen mensen uit alle lagen van de bevolking deel, ook predikanten, die met behulp van iedere les enthousiast nieuwe waarheden in hun bijbel ontdekken. Zij leren dat er hoop is voor de toekomst — dat er oplossingen zijn voor de schijnbaar onoplosbare problemen van deze tijd. Zij leren de bijbelse profetieën begrijpen evenals de principes die tot succes, financiële zekerheid en een gelukkig, overvloedig leven leiden.

Maar misschien denkt u dat een schriftelijke cursus te moeilijk voor u is, dat u de lessen niet zal begrijpen, of dat u te oud bent om te studeren. Als u dat denkt, heeft u het helemaal mis. Deze cursus is gemaakt voor mensen van elke leeftijd — ook voor u! En door deze lessen wordt het bestuderen van de Bijbel aangenaam en lonend — de mooiste ervaring van uw leven.

Wat onze cursisten schrijven

Duizenden cursisten hebben ons geschreven om hun grote waardering voor de lessen kenbaar te maken. Graag willen wij u een aantal van deze brieven laten lezen om u te laten zien dat onze cursisten de Bijbel nu werkelijk voor het eerst begrijpen. Zij vinden de Bijbel relevant voor hun eigen leven, hier en nu.

Ik wil u mijn dank betuigen voor de Bijbelcursus van Ambassador College. Het is verbazingwekkend hoe actueel en spannend de Bijbel is. Ik heb nooit geweten dat de Bijbel zo bij de tijd is of dat de profetische gebeurtenissen voor deze 20e-eeuwse wereld zo relevant zijn. Ik wil u bedanken omdat u me zoveel hebt geleerd over het geïnspireerde Woord van God; ik had deze kennis heel hard nodig.

Virginia

Lees wat deze twee cursisten ontdekten met behulp van de Bijbelcursus:

Uw Bijbelcursus is de meest opmerkelijke en leerzame cursus die ooit is samengesteld. Sinds ik ermee begonnen ben, heb ik meer geleerd over mijn bijbel en hoe ik die kan begrijpen dan ik ooit heb geleerd door zelf de Bijbel te lezen, of van enige predi-

kant die ik ooit heb gehoord of gesproken.

Illinois

Ik ben nu bij les 3 van uw Bijbelcursus, en ik sta verbaasd over wat ik allemaal in de Bijbel heb ontdekt. Uw studiemethode maakt het leren gemakkelijk. Evenals zoveel mensen dacht ik dat de Bijbel moeilijk te begrijpen zou zijn, maar dat is beslist niet waar. Ik zou deze cursus bij iedereen van harte willen aanbevelen.

Tennessee

De volgende cursist was als de man die de Bijbel probeerde te lezen met zijn ogen dicht — tot ze met behulp van deze cursus werden geopend:

Ik heb al een hele tijd in de Bijbel gelezen en geprobeerd te begrijpen waar het allemaal om ging. Ik kon er met geen mogelijkheid enige betekenis in ontdekken. Tot afgelopen jaar, met behulp van uw cursus. Ik moet eerlijk zeggen dat dit gewoon de meest eenvoudige en begrijpelijke manier moet zijn om de betekenis van het Woord van God te leren kennen. Het is best mogelijk dat ik anders mijn hele leven door de Bijbel heen gestrompeld was zonder te begrijpen waar het om ging. U heeft mijn ogen, mijn geest en mijn leven geopend.

Pennsylvania

Een zeer tevreden Canadees schreef de volgende brief:

Voordat ik de uitzending van The World Tomorrow hoorde, liep ik met zulke grote, onbeantwoorde vragen rond dat een psychiater er geen antwoord op wilde geven. Het enige wat hij mij aanraade, was dat ik maar eens een reisje naar Europa moest maken, en dat ik maar de natuur in moest, moest gaan jagen, zeilen, trouwen enz. Dit was geen antwoord op mijn vragen.

Door de Bijbelcursus van Ambassador College heb ik directe en bruikbare antwoorden gekregen op al mijn problemen. Ik begin nu te begrijpen wat het ware doel van het leven is en ontvang zegeningen waarvan ik nooit had durven dromen.

Canada

De volgende brief is geschreven door iemand met een zeer goede opleiding:

Daar ik het voordeel van een niet onaanzienlijke opleiding heb gehad, voel ik mij bevoegd de volgende verklaring af te leggen. Hoewel de Bijbelcursus zo is geschreven dat iedereen het werk gemakkelijk kan uitvoeren door de kwaliteit en de grondigheid van de lessen, doet hij niet onder voor de cursussen die door de betere hogescholen en universiteiten worden gegeven. Het is werkelijk een uitstekende cursus.

Wisconsin

Veel mensen zijn verbaasd als zij ontdekken dat een beperkte schoolopleiding geen bezwaar is bij het bestuderen van de Bijbel aan de hand van deze lessen. Dit was ook de bevinding van deze cursist:

Maakt u de mensen alstublieft duidelijk dat zij geen hoge schoolopleiding gehad hoeven hebben om de Bijbelcursus van Ambassador College te doen. Ik heb de middelbare school nooit afgemaakt en daarom heb ik hem lange tijd niet durven bestellen. Nu zou ik de lessen die ik al ontvangen heb voor geen goud meer willen missen.

Florida

Ook u kunt de werkelijk belangrijke kennis beginnen te begrijpen. Kunnen lezen is de enige vereiste.

Zoals de laatste geciteerde cursist zei is er geen hoge vooropleiding nodig.

De lessen zijn duidelijk en interessant geschreven.

En u hoeft geen werk in te sturen, alleen een test na iedere vierde les zodat u tijdens de studie uw eigen vorderingen kunt bijhouden.

Let wel, er zijn geen kosten of verplichtingen aan verbonden. De cursus is geheel gratis.

Wilt u de Bijbelcursus van Ambassador College ontvangen om de Bijbel voor 100 procent relevant voor uw leven te maken? Schrijf dan naar Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein.

U zult blij zijn dat u profiteert van wat zovelen „de kans van hun leven” noemen. □

De nucleaire puzzel

• „Mijn plannen om te trouwen en een gezin te stichten zijn veranderd. Ik weet niet meer zo zeker of ik wel kinderen wil, omdat ik . . . de gedachte niet kan verdragen . . . dat ik hen misschien eens zal zien sterven in een atoomoorlog.”

Deze middelbare scholiere wordt gedwongen het leven in een wereld vol atoomwapens onder de ogen te zien. En evenals miljoenen andere jonge mensen is zij bang en verward.

Het is zo'n ingewikkelde en bangstigende kwestie dat veel mensen in angst en frustratie hun ogen ervoor hebben gesloten en tegen alle verwachting in hopen dat het probleem gewoon weg zal gaan. Maar het is heel moeilijk om een oplossing te vinden met je ogen dicht.

In dit nummer hebben wij het onderwerp opgesplitst in een aantal van de meest belangrijke onderdelen. Wij hopen dat dit ertoe zal leiden dat jij het nucleaire vraagstuk beter kunt begrijpen als je er op de tv iets over hoort of er in de krant over leest.

Maar zelfs als wij deze kwestie volledig begrijpen, is het probleem nog niet opgelost. Na tientallen jaren werk hebben de wereldleiders ons dichter tot — en niet verder van — de nucleaire vernietiging gebracht.

„De weg des vredes kennen zij niet . . . zij gaan langs kronkelpaden; niemand die ze betreedt, kent vrede” (Jes. 59:8).

Hoe kunnen wij uit deze wantoestand komen? Weten de wereldleiders dat? Lees voor de oplossing vooral het artikel op pagina 20: „Atoomoorlog: de afloop is anders dan je denkt!” Er is een uitweg uit deze nucleaire nachtmerrie. □

Hoe onze wereld een nucleaire tijdbom werd

• Hoe is onze wereld in deze angstwekkende situatie verzeild geraakt? In de hele geschiedenis zijn er oorlogen gevoerd, maar pas toen 40 jaar geleden de atoombom werd ontworpen, werd de hele mensheid bedreigd.

In het begin van deze eeuw ontdekte men dat er in atomen ongekende krachten zaten. Men wist dat deze krachten beteugeld moesten kunnen worden, maar men wist alleen niet hoe.

In de Tweede Wereldoorlog gaven beide partijen hoge prioriteit aan het onderzoek naar de toepassing van deze kracht voor vernietigingsdoeleinden. Deze toepassing werd het eerst door de V.S. gebruikt om een eind te maken aan de oorlog met Japan. Sinds die tijd zijn

er geen atombommen meer gebruikt.

Deze eerste bommen waren gebaseerd op de energie die bij de splitsing van grote uraniumatomen vrijkomt. Later ontdekte men een manier om nog meer energie te ontketen door waterstofatomen te combineren, en zo schiep men de nog verwoestender waterstofbom. Dit is hetzelfde proces als waar de zon en de sterren hun energie aan ontlenuen.

In 1949 werd de Sovjet-Unie de tweede natie met atoomwapens. In de jaren 1950 en 1960 liepen de spanningen tussen de V.S. en de Sovjet-Unie op. Beide begonnen in snel tempo atoomwapens te fabriceren in een poging elkaar bij te houden.

Tegenwoordig zijn er meer dan

40.000 atoomwapens in de wereld. De meeste daarvan bevinden zich in de kop van raketten, gericht op doelen die soms duizenden kilometers ver weg liggen. Veel van deze wapens kunnen binnen een paar minuten worden gelanceerd.

In de afgelopen jaren is het bestaan van deze wapens meer dan ooit het onderwerp van verhitte discussies geweest. Er bestaat geen gemakkelijke oplossing, zelfs niet voor de meest briljante wereldleiders. — *Mike Bennett* □

„Wij moeten ons bewapenen”

• Waarom blijven landen atoomwapens maken? Om dit te verklaren wordt vaak het woord *afschrikking* gebruikt. Wat betekent dat?

Met afschrikking wordt in dit verband bedoeld het handhaven van een omvangrijke militaire macht om de vijand de moed te ontnemen een oorlog te beginnen.

Dit eenvoudige idee is gebruikt door koningen en generaals van het oude Egypte tot aan het tegenwoordige Moskou en Washington. Het middel van afschrikking gaat in verschillende vormen duizenden jaren terug.

Dit is de gedachtengang achter afschrikking: om een invasie te voorkomen, moet men zijn vijanden ervan overtuigen dat men in geval van een aanval bereid is terug te vechten. Daardoor zullen zij zich wel tweemaal bedenken alvorens aan te vallen. Door de legermacht sterk te houden, vermijdt men de noodzaak die te gebruiken.

In het geval van atoomwapens redeneert men als volgt: een land zal geen aanval uitvoeren met nucleaire wapens indien het als gevolg daarvan wordt bedreigd met een nucleaire vergelding. De vernietiging zou veel groter zijn dan alle voordelen die het land zou krijgen door een atoomoorlog te beginnen.

Overeenkomstig het

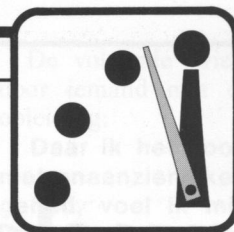
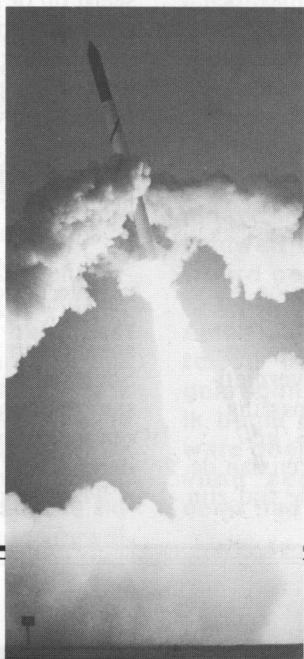
idee van afschrikking wil daarom geen enkel land zijn atoomwapens gebruiken. Ze worden alleen gebouwd als garantie dat andere landen hun atoomwapens ook niet zullen gebruiken.

Maar veel vredesbewegingen zijn er niet zo zeker van dat deze wapens niet zullen worden gebruikt. Zij vinden dat het bestaan van deze wapens alleen al de dreiging van vernietiging van de mensheid inhoudt. Zij hebben de wereldleiders gevraagd deze wapens onmiddellijk te ontmantelen, ongeacht of andere landen dat ook doen.

De meeste wereldleiders vinden dit dwaas. Zij geloven dat zij, zolang een ander land nog raketten op hen gericht houdt, hun eigen raketten niet kunnen wegdoen in de hoop dat dat andere land het voorbeeld zal volgen. In plaats daarvan voeren zij besprekingen in een poging het aantal wapens te verminderen. Deze besprekingen hebben slechts beperkte resultaten gehad.

De landen vinden dat het voor hun voortbestaan in een met kernwapens bewapende wereld noodzakelijk is hun vijanden ervan te overtuigen dat zij hun nucleaire wapens zullen gebruiken in een vergeldingsactie, indien zij met atoomwapens worden aangevallen.

Zoals de Amerikaanse president Ronald Reagan zei: „Het is een trieste ironie dat er in deze moderne tijd nog steeds wapens nodig zijn om een oorlog te voorkomen. Ik wilde wel dat het niet zo was.” — *Ron Toth* □

Het *Bulletin of Atomic Scientists*, een tijdschrift over kernoorlog, heeft zijn klok, die het fatale uur aangeeft,

verzet. De klok, die op de omslag van het tijdschrift staat afgebeeld, is een symbool voor „de dreiging van de nucleaire ramp die de mensheid boven het hoofd hangt”.

De redacteuren zeggen dat zij de klok dichter naar middernacht hebben gezet omdat de ontwapeningsbesprekingen tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie zijn afgebroken.

„Wij moeten de wapenwedloop stoppen”

• Toen de eerste exemplaren van een nieuwe soort kernraketten afgelopen december in Europa geïnstalleerd werden, ontketende dit over de gehele wereld een storm van protest. „Kernraketten nee”, riepen de vredesbewegingen.

Maar het stopzetten van de installatie van Amerikaanse Pershing 2- en kruisraketten, die op de Sovjet-Unie zijn gericht, is slechts een onderdeel van een veel grotere doelstelling. De vredesbewegingen hopen dat de atoomwapens uiteindelijk overal zullen worden afgeschaft.

De Amerikaanse raketten worden door de NAVO* in Europa geïnstalleerd als tegenwicht voor de nieuwe raketten die de Sovjet-Unie op Europa heeft gericht. Maar de aanhangers van de vredesbeweging zijn bang dat er op een gegeven moment ergens iets mis zal gaan met deze evenwichtstruc.

Steeds meer mensen betwijfelen of het wel zo verstandig is atoomwapens te laten bestaan. Hun doel is de wereldleiders ervan te overtuigen dat er alleen vrede kan zijn als de atoomwapens zijn afgeschaft.

Het probleem is dat de wereldleiders, en vooral die van de Sovjet-

* Zie woordenlijst

Unie en de Verenigde Staten, elkaar niet vertrouwen. „Waarom”, vragen zij aan de voorstanders van de ontwapening, „zou ik de atoomwapens van mijn land wegdoen voordat onze vijand zijn wapens wegdoet?”

Sommige vredesbewegingen hopen dat als de ene partij zich ontwapent, de andere zal volgen. Zij willen dat de regeringsleiders van hun eigen land het voorbeeld geven.

De vredesbeweging bestaat uit vele afzonderlijke groeperingen met zeer verschillende aanhangers met uiteenlopende religieuze, economische, politieke en raciale achtergronden.

In de beweging zitten mensen die tegen elke oorlog zijn, maar ook mensen die alleen tegen kernoorlogen zijn. Verder zijn er mensen die denken dat de vrede alleen bereikt zal kunnen worden door een grote politieke omwenteling, en anderen die alleen maar vrede willen en zich niet met andere kwesties bezighouden.

De meeste van deze groeperingen zijn alleen voorstander van vreedzame protesten. In Europa kunnen deze bestaan uit burgerlijke ongehoorzaamheid, hongerstakingen, bestaand weigering en de blokkering van Amerikaanse militaire bases. In Amerika zijn marsen de voornaamste vorm van protest.

De organisaties die voor ontwapening zijn, kunnen het niet eens worden over de doelstellingen voor de toekomst. Samen met het bewezen feit dat sommige Europese groeperingen door de Sovjet-Unie worden gesteund, heeft dit ervoor gezorgd dat de vredesbewegingen veel van hun geloofwaardigheid hebben verloren.

Volgens dr. Otto von Habsburg, lid van het Europese Parlement, hebben deze groepen „niet geprotesteerd tegen de 600 Russische raketten die op Duitsland staan gericht; er is niets gedaan totdat als afschrikking de installatie van Amerikaanse raketten werd voorgesteld”.

De voorstanders van ontwapening zeggen echter dat elk nieuw wapen het gevaar vergroot. Een activist zei: „De mensheid is door de kernwapenwedloop ter dood veroordeeld. Ik word gedreven door angst, door het gevoel dat onze tijd opdraakt.” —

Kerri Miles □

Wat betekent het allemaal? Een nucleaire woordenlijst

ABM (Antiballistic missiles): raketten die worden gebruikt om de atoomraketten van de vijand in de vlucht te vernietigen.

Afschrikking: de gedachte dat als beide partijen genoeg atoomwapens hebben om elkaar te vernietigen, zij ze niet in een oorlog zullen durven gebruiken. (Zie MAD.)

Atoomkop: het atoomwapen dat in de laatste trap van een raket wordt meegevoerd.

Atoomsplitsing: nucleaire reactie die in bommen en de kernreactors van kerncentrales wordt gebruikt. Hierbij worden grote atomen, zoals die van uranium of plutonium, gesplitst, waardoor een enorme hoeveelheid energie vrijkomt.

Ballistische raket: raket die wordt gelanceerd in een baan die hem buiten de dampkring brengt en daarna naar de aarde laat terugkeren.

EMP (Electromagnetic pulse): krachtige, onmiddellijke uitbarsting van elektriciteit die optreedt bij een kernexplosie. Hierdoor kan het onbeschermd elektrische circuit in radio's, telefoons, televisietoestellen en navigatiesystemen worden vernietigd.

First strike (eerste klap): verrassingsaanval met atoomwapens, bedoeld om te voorkomen dat het andere land nog kan terugslaan.

Fusie: nucleaire reactie die in de waterstofbom wordt gebruikt. Er wordt energie opgewekt door kleine atomen samen te laten smelten. Hierbij komt zelfs nog meer energie vrij dan bij atoomsplitsing.

Kiloton: eenheid waarin de kracht van een atoomwapen wordt uitgedrukt, gelijk aan 1000 ton TNT.

Kruisraket: straalvliegtuig zonder menselijke piloot dat kan worden gebruikt voor het vervoer van atoomwapens. Het vliegt vlak boven de grond, waar het moeilijk is op te sporen.

MAD (Mutual Assured Destruction): de overtuiging dat land A zijn atoomwapens niet zal gebruiken tegen land B als land B voldoende atoomwapens heeft om zich te wreken door land A te verwoesten.

Megaton: eenheid waarin de kracht van een atoomwapen wordt uitgedrukt, gelijk aan een miljoen ton TNT.

NAVO (Noord Atlantische Verdrags Organisatie): de NAVO, opgericht in 1949, is bedoeld als tegenwicht voor de legermacht van de Sovjet-Unie in Europa. Lidstaten zijn België, Canada, Dene-marken, Frankrijk, Griekenland, IJs-

land, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Portugal, Turkije, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en West-Duitsland.

Nucleaire winter: de vrieskou en winterse omstandigheden die volgens sommige geleerden het resultaat van een atoomoorlog zijn. De kernexplosies zouden een reflecterende laag van radio-actief stof in de atmosfeer veroorzaken.

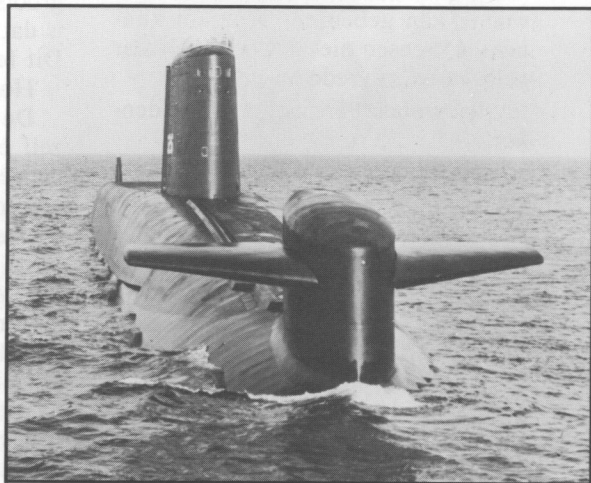
Ontwapening: de gedachte dat alle landen hun atoomwapens moeten afschaffen, omdat ze, als ze er zijn, waarschijnlijk zullen worden gebruikt.

Pershing 2 raketten: Amerikaanse raketten die in West-Europa worden geplaatst. Deze raketten worden evenals de Russische SS-20, vanaf een mobiele lanceerinrichting gelanceerd. In tegenstelling tot de SS-20 bezitten zij slechts één atoomkop.

Silo: rond gat in de grond waaruit raketten worden afgevuurd. Meestal versterkt door middel van staal en beton.

SS-20: Russische raket met drie atoomkoppen. Volgens Amerikaanse schattingen kan hij meer dan 4800 kilometer ver worden geschoten. De Russen hebben er 360, die op landen in Europa en Azië staan gericht. De SS-20 wordt gelanceerd vanaf een mobiele lanceerinrichting.

Vuurbol: Het uitzonderlijk hete (5,5

Er zijn vele manieren om atoomraketten te lanceren, van onderzeeboten tot silo's.

miljoen graden Celsius) centrum van een kernexplosie.

Warschau Pact: de collectieve defensieve organisatie van het Oostblok, bestaande uit Bulgarije, Tsjechoslowakije, Oost-Duitsland, Hongarije, Polen, Roemenië en de Sovjet-Unie.

ATOOMMOORLOG: *De afloop is anders dan je denkt!*

Michael Snyder

*Er staat deze wereld een angstaanjagende tijd te wachten —
maar toch is er nog een verrassende hoop!*

„Ik weet dat ik een atoomaanval niet zou overleven — tenminste, dat hoop ik. Er zou niet veel meer zijn om nog voor te leven.”

„Wat maakt het uit? Het leven zou een hel zijn na een atoomoorlog.”

„Ik huil van angst als ik eraan denk wat er kan gebeuren. Waarom kunnen de mensen niet gewoon in elkaar geloven en in vrede leven?”

„Ik probeer er niet aan te denken.”

Deze verklaringen van tieners geven emotionele kleur aan de duizenden bladzijden die wetenschapsmensen al hebben volgeschreven over het bijna onvoorstelbare leed dat het resultaat van een atoomoorlog is.

En door de toegenomen spanningen in de wereld hebben velen het gevoel dat de klok steeds dichterbij het gevreesde uur van een nucleaire ramp nadert.

Miljoenen mensen, vol woede over de mogelijkheid te sterven in een nucleaire hel, hebben krachtig geprotesteerd tegen de plaatsing van nog meer atoomwapens door de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie. Miljoenen anderen hebben in stilte alle hoop opgegeven. En de wedloop gaat nog steeds door.

De mens is veroordeeld — en het oordeel is niet gunstig. Als de mens-

heid aan zichzelf overgelaten wordt, zal zij waarschijnlijk in een reeks kernexplosies omkomen.

Wat heeft het dan nog voor zin om commentaar te geven op dit slechte, verlamme nieuws? Dat heeft een belangrijk doel!

De verrassende hoop

Het mag paradoxaal lijken, maar een van de dingen waar u met de grootste zekerheid op kunt rekenen, is dat de mensheid het zal overleven! Dit feit staat absoluut vast.

Hoe kunnen wij dat weten?

De mens staat nu op het punt zichzelf een nucleaire nachtmerrie in te drijven. Maar het staat vast dat deze atoomoorlog, die de mensheid spoedig zal doen losbarsten, al duizenden jaren geleden werd voorspeld. En met dat verschrikkelijk slechte nieuws kwam er ook ongelooflijk goed nieuws!

Luister naar deze gezaghebbende woorden! „En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Matth. 24:22).

Er is een almachtige, liefhebbende God die niet zal toestaan dat zijn schepping wordt verwoest. Hij zal door middel van zijn Zoon Jezus Christus tussenbeide komen en op het allerlaatste moment met geweld een *einde* maken aan de zelfvernietiging van de mens.

Dat is het goede nieuws.

Maar het slechte nieuws is dat de Bijbel openbaart dat de mens hele steden met atoomwapens zal verwoesten voordat God tussenbeide komt (Matth. 24:21; Ezech. 6:6).

God wil niet dat de mens zichzelf vernietigt: „Zo waar Ik leef, luidt het woord van de Here Here, Ik heb geen behagen in de dood van de goddeloze, maar veeleer daarin, dat de goddeloze zich bekeert van zijn weg en leeft. Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen. Want waarom zoudt gij sterven . . . ?” (Ezech. 33:11.)

De Bijbel onthult dat de mensheid als geheel helaas zo dwaas zal zijn haar eigen weg te willen gaan — de weg die naar oorlog leidt — tot aan de wederkeer van Jezus Christus. De Bijbel zegt zelfs dat mensen zullen rouwen en zelfs nuttelose aanvallen zullen uitvoeren op Jezus Christus als Hij terugkeert om de dreigende vernietiging van de mensheid te verhinderen (Matth. 24:30; Zach. 14:2-4; Openb. 17:14)! Zij zullen Hem voor een vijand houden — zo verward en misleid is deze wereld.

Maar zo hoeft het niet voor iedereen te zijn.

God heeft een ontzagwekkend plan met de gehele mensheid — ook met jou! Hij heeft een vastomlijnd doel om de mensheid uit de greep van een nucleaire verwoesting te redden.

Wat er gaat gebeuren

Dezelfde Bijbel die met zoveel gezag nucleaire verwoesting voor-

spelt, geeft ook een beschrijving van de ongelooflijke wereld die daarop zal volgen! Vang deze glimp op van wat je al spoedig zult zien: „De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis . . . Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen . . . blijdschap en vreugde zullen zij verkrijgen, maar kommer en zuchten zullen wegvlieden” (Jes.

35:1, 5-6, 10).

Er is nog hoop voor deze door oorlog verscheurde wereld. Moge God je helpen het te begrijpen!

Dit artikel verklaart slechts in grote lijnen waarom de zaken er zo slecht voorstaan. Als je meer wilt weten over dit tijdperk en wat God voor de mensen op deze planeet in petto heeft, kun je ons gratis boekje *Nooit eerder begrepen — Waarom de mensheid haar problemen niet kan oplossen* bestellen.

FOTORECHTEN: Pag. 5: Foto's Warren Watson, Nathan Faulkner, G.A. Belluche Jr., Hal Finch. Pag. 7: Foto's Joe Martire, Hal Finch. Pag. 14: Foto Hal Finch. Pag. 18: Foto afgestaan door U.S. Air Force. Pag. 19: Foto afgestaan door General Dynamics Corp. Pag. 21: Foto AP Newsfeatures.

Waarom doet God niets tegen oorlog?

Als God bestaat en almachtig is, waarom komt Hij dan niet tussenbeide om een eind te maken aan oorlog en ongerechtigheid?

Het antwoord op deze schijnbare paradox verklaart tegelijkertijd waarom God zal toestaan dat de mens een atoomoorlog begint.

Slechts weinig mensen begrijpen dat God een periode van 6000 jaar heeft uitgetrokken waarin de mens, buiten God om, kan experimenteren met zijn eigen regeringsvormen, zijn eigen religieuze instellingen en gezinsleven.

En nog minder mensen begrijpen wat de Bijbel openbaart met de verklaring dat een ander wezen „de god dezer eeuw” is (2 Kor. 4:4).

Zij begrijpen blijkbaar niet dat ditzelfde geestelijke wezen — Satan — op dit moment „de gehele wereld verleidt” (Openb. 12:9).

Dit verklaart waarom er zoveel verwarring en oproer is. God bemoeit zich op dit moment niet actief met de zaken van de mens! De collectieve keuze van de misleide mensheid heeft ervoor gezorgd dat de levenswijze van Satan overheerst. De mensheid als geheel wil niet dat God zich met haar zaken bemoeit!

Het is allemaal begonnen toen de eerste mensen God en zijn levenswijze afwezen en in plaats daarvan de levenswijze van Satan aannamen,

waarmee ze een voorbeeld gaven dat sinds die tijd door het overgrote deel van de mensheid is opgevolgd!

Er zijn, globaal gesproken, twee levenswijzen. Terwille van de eenvoud noemen wij de ene de levenswijze van geven. Deze houdt in dat men zijn naaste dient en met hem deelt. Dit is tevens de levenswijze van God. De andere levenswijze noemen wij de wijze van nemen — van begerigheid, kwetsen van de naaste en wedijver. Dit is in deze tijd de meest voorkomende levenswijze.

God heeft deze twee levenswijzen aan de eerste mensen voorgelegd. Hij liet aan hen de keuze. En welke hebben zij gekozen? Tragisch genoeg kozen zij de levenswijze van nemen — zij verwierpen God en zijn levenswijze en accepteerden in plaats daarvan de levenswijze van Satan, de „god” van deze wereld.

Daarom ligt alles in deze wereld zo overhoop!

Zelfs nu blijft God de mensheid de twee levenswijzen aanbieden, waarvan de ene naar het leven leidt, en de andere naar de dood.

De Bijbel verklaart dat de mensheid naar een atoomoorlog wordt gedreven, omdat zij collectief de

verkeerde keuze blijft maken!

Doordat God de mens een eigen wil heeft gegeven — het vermogen om te kiezen tussen de levenswijze van geven en die van nemen — bestaat er misdaad, onwetendheid, armoede, hypocrisie en uiteindelijk een verwoestende kernoorlog. De radioactieve ramp zal niet plaatsvinden door de keuze van God. Maar God zal de mens doen inzien dat hij niet in staat is zichzelf te besturen.

Toch zal God niet toestaan dat de mensheid zichzelf door haar eigen fouten vernietigt. Er zal vrede

komen, maar op een voor de mens onverwachte wijze.

Wil je weten hoe de aarde uiteindelijk vrede zal krijgen, bestel dan een gratis exemplaar van ons boekje *Wereldvrede — Hoe het tot stand zal komen*. God heeft grote plannen met de hele mensheid! — Michael Snyder □

PERSOONLIJK

(Vervolg van pagina 2)

Als er boven een artikel in DE ECHTE WAARHEID, zou staan: „Bekeert u, en keert u af van uw zonden, want Jezus Christus komt spoedig”, denkt u dan dat er veel mensen in de wereld zijn die het zouden lezen?

Ziet u wat ik bedoel? Wij zeggen het wel degelijk in DE ECHTE WAARHEID, maar niet met die woorden! Wij spreken tot de wereld in de taal van de wereld!

Een artikel met een titel als: „Waarom echtscheidingen?”, met een korte introductie als: „Dit artikel verschafft u het juiste perspectief ten opzichte van de hedendaagse Westerse huwelijks crisis, de ongelooflijke statistieken over scheidingen en huwelijksellende, en geeft u een aantal praktische wetten die uw huwelijk zullen verbeteren”, zullen honderdduizenden, zelfs miljoenen mensen lezen. Wij trekken hun aandacht, wij prikkelen hun belangstelling, wij scheppen een zekere verwachting in hun geest, waardoor zij het antwoord willen weten.

In het artikel geven wij de feiten en de statistieken, en zetten wij het probleem duidelijk uiteen, zoals in een willekeurig krante- of tijdschriftartikel. Maar waar denkt u dat wij de antwoorden vinden? Waar vinden wij de wetten die alles in goede banen leiden?

In de Bijbel van God vanzelfsprekend. Maar het is niet noodzakelijk om de Bijbel te *citeren*. *Dat is niet hun taal!* Daarom maken wij de waarheid duidelijk in hun taal, omdat het niet duidelijk zou zijn met een religieus taalgebruik dat zij niet begrijpen!

Een dierbare

(Vervolg van pagina 13)

lijk vaak huilen, en ik weet dat een eenvoudig woord van meeleven of bemoediging alles is wat nodig is.

Laat u dus niet weerhouden door uw persoonlijke verwarring of zijn tranen. Hij zal het later waarden.

Waarom moeten wij het overlijden van een dierbare en het rouwproces dat daarop volgt doormaken? Dat is een vraag waarop waarschijnlijk geen enkele mens het antwoord weet.

Wij zeggen het in de taal van het onderwijs, niet in godsdienstige taal. En DE ECHTE WAARHEID wordt nu wereldwijd door meer dan zeven miljoen mensen gelezen!

Als wij nu spreken tot de gehele wereld, op een wijze die de waarheid duidelijk kan maken, kunnen wij natuurlijk niet zeggen: „Pak uw bijbel en neem dat en dat hoofdstuk of vers voor u, dan zullen wij die tekst verklaren en duidelijk maken.” 1) Op die manier zouden wij *niets* duidelijk maken, omdat zij die taal niet spreken; en 2) door vooroordelen zouden zij toch weigeren het te lezen. Wij zouden er niet in slagen de waarheid tot hen te laten doordringen.

U moet zich realiseren dat er twee wijzen van denken bestaan: 1) het zinnelijke, of natuurlijke, fysieke denken waarin wij allemaal zijn grootgebracht, en 2) het geestelijke denken dat door de heilige Geest van God begrip van geestelijke dingen heeft ontvangen.

Het natuurlijke, zinnelijke denken kan een grote kennis van materiële zaken hebben. In vergelijking daarmee is het brein van een koe of een kip zeer onderontwikkeld. Maar in geestelijk opzicht is het verstand van grote mannen en vrouwen, dat nog steeds zinnelijk is, even onwetend als de koe of de kip in materieel opzicht.

Onze eerste opdracht is de wereld te bereiken, met een getuigenis! DE ECHTE WAARHEID is hiervoor het tijdschrift.

Onze tweede opdracht is het weiden van de schapen van Jezus Christus. HET GOEDE NIEUWS is het tijdschrift voor het volk van God, de mensen die dieper willen ingaan op geestelijke waarheden en die hiertoe in staat zijn — degenen tot wie wij

wél kunnen zeggen: „Sla uw bijbel open en wij zullen hem verklaren en de waarheid duidelijk maken!”

Onze eerste opdracht bestaat uit het verkondigen van het goede nieuws van Jezus Christus, als een getuigenis — niet uit het dwingen tot bekering. Alleen God kan iemand bekeren.

Trouwens, geen mens kan tot Jezus Christus als Verlosser komen als God de Vader hem niet trekt. God *schenkt* bekering (Joh. 6:44; Hand. 5:31; 11:18).

Als wij eenmaal de belangstelling van de lezers getrokken hebben, de feiten duidelijk hebben gemaakt, hun kennis hebben gegeven kan dit tot hun behoud leiden, als en wanneer God bekering schenkt en hen door middel van zijn heilige Geest trekt. Maar eerst moeten wij door de vooroordelen heenbreken en de juiste kennis in hun bewustzijn planten. Hiervoor is een opvoedkundig programma nodig, geen religieus programma.

En nogmaals, onze belangrijkste opdracht is het goede nieuws aan hen door te geven als een getuigenis. Dan is er uiteraard nog het tweede gedeelte van onze opdracht: het voeden van de schapen van Jezus Christus.

Voor de eerste is DE ECHTE WAARHEID ons middel, voor de tweede HET GOEDE NIEUWS.

Dit is dus het tijdschrift om de schapen van Jezus Christus te voeden, om de mensen te voeden die hongeren naar dieper geestelijk voedsel.

Wij hopen dat u dit begrijpt!

Wij stellen HET GOEDE NIEUWS beschikbaar — *kosteloos* — aan allen die hongeren en dorsten naar de waarheid van God en het zwaardere geestelijke voedsel kunnen ontvangen en verwerken. □

Tijd en toeval treffen allen (Pred. 9:11). De dood maakt deel uit van het leven en iedere mens krijgt ermee te maken (Hebr. 9:27). Het is niet gemakkelijk voor een christen zich in zijn beproeving te verheugen (1 Petr. 1:6-7). Meestal zien wij pas na een gebeurtenis hoe wij erdoor zijn gegroeid.

Maar u kunt zich ook door een gebeurtenis kapot laten maken. Door de toestand onder de ogen te zien en te overwinnen krijgen wij karakter. Wij moeten op beproevingen voorbe-

reid zijn, want zij zullen zeker komen (1 Petr. 4:12).

God zegt ons bovendien dat Hij ons niet zwaarder zal beproeven dan wij kunnen dragen (1 Kor. 10:13). Hij verklaart ook dat er een opstanding is en dat onze partners of dierbaren eens zullen herleven (Ezech. 37; 1 Kor. 15:50-58; 1 Thess. 4:13-18).

Wij likken onze wonden en moeten ons leed overwinnen, maar dat wordt veel gemakkelijker als wij het goddelijke doel voor de mensheid kennen! □